

Z OBSAHU:

ROZHOVOR s Tomášem Brandejsem

OHLASY: Spalovna odpadu zepředu, zezadu

Radko Pytlík: Švejkova písecká anabáze v novém světle!

Zlatý klíč z Drlíčova se vrátil do Prácheňského muzea

KAREL PECL

Expedice Venezuela, díl 2.

STŘÍBRNÝ VÍTR

proletěl Podčárou

PÍSECKÝ SVĚT = účinná barevná inzerce v regionu PÍSKU, PROTIVÍNA A ČIMELIC. **VYNIKNETE** mezi čtivými články a podpoříte občanskou společnost! Tel. 607 777 993 (SMS – ozveme se obratem), inzerce@piseckysvet.cz

Přednáška (nejen) pro ty, kterých se dotkla smrt dítěte
Vernisáž Dítě v srdci - příběhy rodin
Představení projektu PARO Místo v srdci - lesní hřbitov

Když na začátku přichází konec...

Perinatální hospicová péče

Komplexní podpora rodin, které přišly o své dítě během těhotenství, porodu či krátce po něm.

21. 2. 2022 | 17:00

Městská knihovna Písek

PŘEDNÁŠÍ:

Hana Doskočilová

ředitelka perinatálního hospice, Jihočeské dítě v srdci
www.ditevsrdci.cz

Naďa Malovcová

zdravotní sestra, Domácí hospic Athelas
www.hospic-pisek.cz

MILÁ ČTENÁŘKO, MILÝ ČTENÁŘI – mohli byste postrádat 50,- Kč měsíčně?

Pokud se Vám Písecký svět líbí, prosím podpořte nás alespoň pár korunami – **POMOŽTE udržet tyto nezávislé noviny a web www.piseckysvet.cz!**

Nejsme příjemci státních, městských ani evropských dotací a nejsme propojeni s žádnou politickou či zájmovou skupinou. Jsme tu pro občany, přispíváme k transparentnosti radnice, různorodosti občanských a kulturních aktivit, podporujeme neziskovky, charitativní projekty i ekologickou osvětu, nabízíme prostor otevřený Vaším názorům.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU – jednorázový či jako měsíční příkaz – můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500

(Veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili, nebo dokonce podporují pravidelně.

Každý dárců může od redakce získat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci.

PÍŠTE NÁM své názory!

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: **redakce@piseckysvet.cz**, nebo se domluvíte na předání písemné verze na tel. **607 777 993**. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat také na **www.piseckysvet.cz**.

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA. Další čísla vyjdou ve **čtvrtek 24. února a 10. března Uzávěrka inzerce vždy v pondělí před vydáním.**

Časopis si můžete pravidelně vyzvednout na mnoha desítkách distribučních míst.

Seznam hlavních distribučních míst

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Infocentrum ve Sladovně, Velké nám. 113/1
- Kulturní dům Písek, nábr. 1. máje 1605
- TRAFIKY V CENTRU MĚSTA
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Zimní stadion, Na Výstavišti 493
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Dům dětí a mládeže Písek, Švantlova 2394
- Základní umělecká škola, Nádražní 1032/27
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekařna Pekar, Pekařna Bernartice – Racek
- Samoobsluha COOP, POGRR, Pramen, Spar
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 03/2022, redakční uzávěrka: 9. 2. 2022
Evidenční číslo MK ČR E: 211 63
ISSN 2464-7519

Vydává Občanské sdružení Písecký svět, z.s.,
IČ: 22827765, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20.11.2009.
Web: www.piseckysvet.cz

e-mail redakce@piseckysvet.cz. Bank. spojení:
5015117001/5500 (Raiffeisenbank)

REDAKCE: Mgr. **Zdenka Jelenová** (tištěné noviny),
e-mail: jelenova@piseckysvet.cz

Ing. arch. **Martin Zborník** (webové stránky),
e-mail: zbornik@piseckysvet.cz

Telefon do redakce a inzerce:
607 777 993

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

Přetiskování obsahu POVOLENO,
ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.

Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.
© OS Písecký svět, z.s., 2021

SPOLEK VODA A ZELEŇ V PÍSKU uspořádal v sobotu 5. února dobrovolnickou akci na sběr odpadu kolem řeky Otavy. Veliké poděkování patří všem zúčastněným, kteří ochotně přiložili ruku k dílu. Dvě hodiny velcí i malí sběrači odhodlaně a s nadšením čistili oba břehy řeky. Nasbírat se podařilo dvě pořádné hromady pytlů plných věcí, které do přírody rozhodně nepatří. O jejich svoz se následně postarají Městské služby, které spolku zapůjčily vybavení. Míst, kde příroda prosí o úklid, je stále dost. Pokud se k nám chcete přistě přidat, budeme moc rádi, informace najdete nejlépe na FB stránkách.

DIATÁBOR BEDŘICHOV 2022: Po loňské přestávce se vydalo 26 dětí z celé ČR na svůj zimní tábor, který opět uspořádal Diacel Písek. Do poslední chvíle nebylo jasné, jak to celé dopadne, neustále zjišťování podmínek v souvislosti s covid-19, řešení různých věcí a zařizování. Povedlo se – a v Horském hotelu Jelínek v Bedřichově se sešli diabetici z Písku, Mariánských Lázní, Prahy, Stříbra, Ždírců nad Doubravou, Lysé nad Labem, Kosmonos, Pardubic, Horní Plané, Českých Budějovic, Božkovic, Příbrami, Zdic, Hodkovic nad Mohelkou a Slaného. Děti odjízďely spokojené, rodiče byli rádi, že si týden odpočinuli od cukrovky. Hodně dětí s touto nemocí má problémy ve škole, kdy je odmítají vzít na lyžařské kurzy. Jsme rádi, že jim můžeme lyžování umožnit.
Zdenka Staňková, Diacel Písek

Důstojně a s radostí...

Čas tak rychle sviští kolem nás... uvědomuji si vždy, když se přibližuje uzávěrka dalšího čísla. Tentokrát to bylo obzvláště hektické, protože uzávěrka kolidovala s termínem veřejného křtu milé knížky Jako hvězdy na noční obloze od našeho píseckého Mistra příběhů – Rosti Homoly. Podařilo se mi do knihovny dorazit – a protože držíte teď v ruce tyto noviny, tak jsme kupodivu stihli i jejich odeslání do tiskárny. Někdy se tomu vlastně skoro divím, protože vzhledem k velmi, velmi omezenému finančnímu rozpočtu děláme většinu obvyklých činností spojených a editováním a vydáváním periodické tiskoviny tak trošku „punkově“, tedy dobrodružně a jen za cenu toho, že se občas nevyspíme a že odesíláme texty po uzávěrce (že, někteří z mých milých pravidelných spolupracovníků...:-)), že nás začnou bolet záda – tedy to se týká teď právě mne osobně. A proto přemýšlím, co mi tím má být naznačeno. Obvykle se to lidem stává, když toho na těch bedrech „mají příliš naloženo“... Jenže to by pak muselo úpět mnoho a mnoho lidíček, kteří na sebe přebírají mnohem důležitější a nepřiliš skvěle honorované služby bližním svým. Různí nadšenci z neziskovek by mohli vyprávět... – jako v dnešním čísle Katka Literáková z Athelasu.

Seděla jsem na tom křtu vedle Viti Marčička, božského komedianta, a aby řeč nestála, zeptala jsem se, co nového v Drahotěšicích, kde on bydlí a já mám skvělé kamarády, pěstounskou rodinu... Víta mne trochu překvapil – začal totiž vyprávět o tom, že nejkrásnější jeho zážitek z poslední doby bylo rozloučení s babičkou, které bylo dáno odejít v rodinném kruhu, mezi nejbližšími. A Víta úžasně klidně a s úsměvem líčil, jak důležité mu připadalo, že se s ní mohli všichni důstojně rozloučit, jak i ti nejmladší mohli prožít, že smrt patří k životu a že to není nic, před čím bychom se měli ukrývat, oddělovat a vytěšňovat to co nejdál, za zdi nemocnic a léčeben... Pokud člověku navíc pomáhá víra v Boha, může tak jako Víta Marčík i ty „nejtěžší“ chvíle přijmout s vděčností... Kéž by nám to bylo dáno všem.

ZDENKA JELENOVÁ

INZERCE

DOBRÝ KONTAKT (+420) 605 585 459

MONTEA CZ s.r.o.

ELEKTROINSTALACE

rekuperace, vytápění, ohřev vody

JABLOTRON
CREATING COMFORT

Technologie pro vnitřní zařízení budov

MONTEA CZ s.r.o., Čížovská 487, Písek, www.montea.cz, info@montea.cz

Ohlédnutí za Tříkrálovou sbírkou Charity – Kde bude výtěžek sbírky pomáhat?

Tříkrálová sbírka je úspěšně za námi a nezbývá, než Vám ze srdce poděkovat. Díky Vaší štědrosti se nám na Písecku povedlo vykoledovat úžasnou částku 357 576 Kč. Podrobný rozpis, kde se koledovalo a kolik se vybralo, najdete na našem webu www.pisek.charita.cz, v sekci Tříkrálová sbírka – Výsledky.

Charita Písek díky získaným prostředkům podpoří Středisko pomoci, které pomáhá lidem v nouzi, Sociálně aktivizační službu Rozárka v Milevsku, která se věnuje rodinám s dětmi v těžkých životních situacích, a do třetice také Dobrovolnické centrum BONUM. To koordinuje činnost dobrovolníků na Písecku, vyhledává nejen dobrovolníky, ale i organizace a jednotlivce, kterým by mohli dobrovolníci pomáhat. Právě dobrovolníci se v posledních letech výrazným způsobem podíleli na zvládnutí důsledků pandemie covid-19. Bez jejich pomoci by mnohá odvětví zkolabovala, zejména pak zdravotní a sociální služby, kde se dobrovolníci nezapomenutelně zapsali. Ale i mimo pandemii mají své výrazné

Koleda Hrejkovice

uplatnění. Podělíme se s vámi o jeden krátký příběh „ze života dobrovolníků“.

Asi nikdo z nás si nepřeje skončit v nemocnici a už vůbec ne na oddělení pro dlouhodobě nemocné a následné péče. Ale život k nám není vždy laskavý a už vůbec se nás neptá, prostě naděluje. Někdy to dobré a jindy dostaneme zakusit i to z opačné strany. A když už se člověk v nemocnici ocitne, nesoběstačný a závislý na pomoci druhých, někdy i na sklonku svého života, je pro něj každý světlý a příjemný okamžik doslova malý zázrak. A přesně takové malé zázraky mají na kontě naše dvě dobrovolnice, které pravidelně navštěvují staré a nemocné lidi v nemocničním zařízení a snaží se jim zpříjemnit toto nelehké období hrou na kytaru, zpěvem a vlídným slovem. K pohlázení na duši přidávají i pohlázení na těle a zázrak je na světě. Protože někdy i zdánlivě malé činy mají obrovský přesah a přesně o tom dobrovolnictví je.

Tito výjimeční lidé vykonávají dobrovolnickou činnost ve svém volném čase a bez nároku na ja-

Koleda Oldřichov

koukoliv odměnu. Díky nim je svět pro mnoho lidí krásnější, laskavější a snesitelnější. A mají za to náš velký obdiv. Aby se mohli naplno věnovat dobrovolnictví a každý dobrovolník se dostal tam, kde mu bude dobrovolnická činnost nejlépe vyhovovat a kde bude nejvíce platný, je zde Dobrovolnické centrum, to dobrovolníky zaštiťuje, koordinuje a zajišťuje potřebnou agendu. A právě na jeho podporu bude použita část výtěžku z Tříkrálové sbírky.

Jsmo nesmírně vděční všem koledníkům, pomocníkům a dobrovolníkům, kteří se na sbírce podíleli. Děkujeme také Vám všem, lidem dobré vůle, kteří jste Tříkrálovou sbírku finančně podpořili. Každá koruna pomáhá a my jsme moc rádi, že pomáháte s námi.

VERONIKA SKÁLOVÁ
vedoucí pečovatelské služby, Charita Písek

Český červený kříž nabízí akreditované kurzy první pomoci

Pořádáme kurzy první pomoci pro jednotlivce, veřejnost, školy a firmy.

- Školení zaměstnanců a managementu
- Workshopy pro rodiče/prarodiče
- Praktické školení pro pedagogy
- Interaktivní programy pro MŠ, ZŠ, SŠ
- Realistické maskování zranění

V sobotu 26. února: Základy první pomoci u dospělých – kurz je určen zejména pro širokou laickou veřejnost – tedy pro každého, kdo si není jistý, jak by v případě nutnosti poskytl první pomoc dospělému. Znalost základních postupů první pomoci by měla patřit do výbavy každého civilizovaného člověka a právě tyto znalosti vám nabízíme v našem kurzu.

V červnu: **ZZA / Zdravotník zotavovacích akcí** (akreditováno MŠMT) 41 hodinový kurz. Absolventi tohoto kurzu jsou podle zákona č.

258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, oprávnění vykonávat zdravotníky na zotavovacích a podobných akcích a školách v přírodě.

Více na www.cckpisek.cz nebo na telefonním čísle 382 13 186. Těšíme se na Vás.

ČČK Písek

Střední průmyslová škola a VOŠ Písek

Vás zve na

Den otevřených dveří

v době školní výuky

v úterý 22. února 2022

Prohlídka školy bude zájemcům umožněna v 11:00 a ve 14:00.

Uchazečům o studium nabízíme čtyřleté maturitní obory:
Elektrotechnika, Elektrotechnika – Počítačové projektování, Informační technologie.

Zprávičky z Písku a okolí

Teplárna se letos vrátí na Velké náměstí, prodlouží stávající horkovod

Teplárna Písek, a. s., bude letos pokračovat v rozšíření centrálního zásobování teplem v lokalitě Velkého náměstí – severní část. Stávající horkovod bude prodloužen od čp. 2 až do objektu radnice města Písek. Zde bude instalována kompaktní předávací stanice, která nahradí již dožilou technologii stávající plynové kotelny. Součástí letošního etapy je i napojení několika dalších objektů na náměstí s rezervou pro možné budoucí rozšíření. Výkopovým pracím bude od 14. 2. 2022 předcházet archeologický průzkum. Realizace bude poté probíhat tak, aby byl co nejméně narušován běžný režim na náměstí. Dokončení akce je naplánováno na začátek června.

Ing. Roman Kubiš, Teplárna Písek

Přijďte si o prázdninách zabruslit!

V únoru bude na zimním stadionu vyhrazeno více hodin pro veřejné bruslení. Lidé si budou moci přijít zabruslit devětkrát, další čtyři termíny budou rezervovány pro seniory. V lednu mohli lidé

přijít bruslit celkem třikrát, z toho jeden termín byl určen seniorům. Během jarních prázdnin od 14. do 20. února bude pro veřejné bruslení vyhrazeno celkem šest termínů. Vstupné je 30 Kč i pro doprovod bez bruslí, pro seniory je pak zdarma. Termíny veřejného bruslení jsou zveřejněny na webu Městských služeb Písek, kde je k nahlédnutí i plán využití ledové plochy. -MŮ-

Loutkové divadélko Nitka

Neděle 20. února, 14:30: Drak Hadrak – loutková pohádka o draku, princezně Majce a lahůdkáři Matějovi. Vstupné 50 Kč.

REZERVOVAT VSTUPENKY NELZE – přijďte včas! Loutkové divadlo Nitka Písek, Bakaláře 43/6, (vchod vedle Charity), tel. 605 845 890, www.nitka-pisek.cz.

Město opět vypíše výběrové řízení na zařízení pro seniory v Sovově ul.

Písečtí zastupitelé schválili navýšení finančního limitu na rekonstrukci objektu v Sovově ulici na pobytové zařízení pro seniory ze 184 milionů na 215 milionů korun bez DPH. Původní i nová cena zahrnuje vybavení interiéru, na které je vyhrazeno zhruba 15 milionů korun, realizace stavební části se bude tedy soutěžit s limitem 200 milionů korun.

Město v závěru minulého roku muselo zrušit výběrové řízení na dodavatele stavby, protože všichni uchazeči překročili limitní cenu. „Důvodem byl výrazný nárůst cen stavebních materiálů a prací v průběhu minulého roku,“ řekl místostarosta Petr Hladík. Město v nejbližší době vypíše nové výběrové řízení na zhotovitele. Písek se bude snažit získat peníze na rekonstrukci i z jiných zdrojů. Již má příslibemou dotaci z ministerstva práce a sociálních věcí ve výši 58,5 milionu korun, musí však do poloviny tohoto roku splnit všechny podmínky, zejména vysoutěžit zhotovitele stavby.

Budova bývalého internátu Jitexu a později domu dětí a mládeže je opuštěná už více než dva roky...

Vizualizace plánované přestavby internátu na seniorský dům. Zdroj: Město Písek

„Budeme se také ucházet o dotaci z Krajského investičního fondu, ze kterého bychom mohli získat až 30 milionů korun,“ poznamenal Petr Hladík.

Práce na přeměně objektu bývalého internátu na pobytové zařízení pro seniory by měly trvat 22 měsíců. Kromě rekonstrukce samotné budovy se počítá také s její nástavbou, změnou střechy na rovnou a vybudováním přístavby kuchyně, která bude dimenzovaná na přípravu až tisíce jídel. V plánu jsou také terénní úpravy, vybudování parkoviště, chodníků, rekreační zahrady nebo oplocení. Nový seniorský dům bude mít kapacitu téměř 60 míst v jedno a dvouložkových pokojích. Pro klienty jsou kromě pokojů naprojektovány v každém patře pobytové prostory, jakési obývací pokoje, pro různé aktivizační činnosti. V přízemí by měl být společenský sál pro přednášky, koncerty nebo větší akce. Vznikne tu také recepce a potřebné zázemí pro zaměstnance.

PETRA MĚŠŤANOVÁ, tisková mluvčí

Ze zápisníku hasičů, strážníků a policistů

Ukradl, co mu přišlo pod ruku

V pátek 28. ledna brzy ráno se v jednom z místních obchodních domů mladý muž (roč. 1999) zřejmě dopustil odcizení několik věcí. Nejprve na místo vyjeli strážníci městské policie, kteří věc dle trestního řádu předali svým kolegům z obvodního oddělení PČR. Mladík měl zcizit věci za více jak 10 000 korun.

Pozor na zloděje bot!

Policisté prošetřují případy krádeží bot ve dvou bytových domech. První případ je z 28. ledna, kdy měl mladý muž (1995) ve druhém patře domu na Komenského ulici odcizit dámské sportovní boty značky Nike. V dalším případě měl zatím nezjištěný pachatel škodit poslední lednový den v noci v ulici Pažoutova. Násilně vnikl do chodby domu a z botníků v prvním a druhém patře odcizil tři páry bot.

Písečtí hasiči v akci

V pondělí 31. ledna krátce po půl osmé večerní byl ohlášen požár v bytovém domě v bývalých kasárnách v Pražské ulici v Písku. Ohlašovatel na tísňovou linku hlásil hustý kouř linoucí se ze sklepa a prostupující do všech chodeb. Operační středisko k požáru vyslalo písecké profesionální i dobrovolné hasiče včetně výškové techniky. Průzkum hasičů ukázal, že ohnisko požáru je ve sklepech. Zde byly čtyři sklepní kóje zasažené požárem, který se rozšířil na elektroinstalaci, rozvody vody, stropy.

Vzhledem k velmi silnému zakouření vedli hasiči zásah v dýchací technice. Úplnou likvidaci požáru velitel zásahu nahlásil ve 21:34 hodin. Současně s likvidací požáru bylo nutné z bytů evakuovat všechny obyvatele. V celém domě bylo celkem 45 osob. Většina z nich dům opustili ještě před příjezdem hasičů. Pět lidí pak pomohly zasahující jednotky. Čtyři osoby hasiči evakovali za pomoci výškové techniky. Požár na domě způsobil škodu za 700 000,- korun, příčina je v šetření.

U postele i u požáru

V pátek 4. února vyjeli hned po ránu písečtí hasiči do obce Jehnědno u Albrechtic nad Vltavou, kde pomohli s vyzvednutím obtížně se pohybuující osoby zpět na postel. Krátce po 11. hodině dopolední pak byli přivoláni k požáru u vlakového nádraží. Hořela tu místnost ve vybydlené budově, v níž přebývají bezdomovci. Objekt je již dlouhodobě určen k demolicí. Požár hasiči uhasili bez vzniklé škody.

AD: Spalovna odpadu v Písku? (PS 2/2022)

Spalovna odpadu zepředu, zezadu

Nadzvedl mě článek o plánované stavbě spalovny odpadu, a zvedl mě ne ze židle, ale ze sedla kola, na kterém jezdím do lesa uklízet odpad. Mám totiž to štěstí, že bydlím v blízkosti Skládky Vydlaby, a tudíž zde o ulétlý igelitový a jiný „materiál“ není nouze.

Dalším nutným zlem, které musím snášet, je pohled na zničené a zavezené údolí, a také zápach tlejících odpadků. V neposlední řadě nás Skládka Vydlaby oblažuje neustálým elektronickým „pípáním“ rozhrnovacích strojů, které se nese na kilometry daleko.

Tolik na vysvětlenou pro ty, kteří si snad myslí, že zařízení na zpracování odpadu nikterak neo-

vlivňuje svoje okolí a nezasahuje do kvality života místních obyvatel.

A teď nedaleko postavili spalovnu biomasy. Počin jistě chvályhodný, údajně. Akorát nám při těch oslavných projevech provázejících uvedení stavby do provozu jaksi zapoměli říct, že odtěd budeme navíc poslouchat nepřetržitě kovové hučení, které tvoří další neodmyslitelnou kulisu našeho každodenního bytí, takový zvukový smog. Napsala jsem na příslušná místa žádost o odstranění tohoto nežádoucího jevu. A odpověď? Spalovna splňuje všechny hygienické standardy. Jak jinak.

A teď další zařízení na zpracování odpadu? Je tohle vůbec možné? Místo abychom méně

spotřebovávali, méně produkovali, a lépe třídili, půjdeme přesně opačným směrem? Potřebujeme více odpadu, abychom měli důvod postavit spalovnu?!? A co ti chudáci, co budou v okolí bydlet? Možná jim odpustí daně a pošlou jim igelitové pytle zdarma. Nebo jim nakoupí doživotní zásobu ucpávek do nosu a do uší. Chtělo by to taky pásky přes oči. Nebo líp: růžové brýle.

Za sebe se můžu jenom modlit, aby odpovědné činitele nenapadlo vybrat jako lokalitu místo mého bydliště, to už bych totiž asi neunesla.

A jaké jsou možnosti? Můžeme sepsat petici, zahájit protestní hladovku nebo zorganizovat stávkou. Na transparentech by se dobře vyjímal tento rytmický nápis: Další spalovnu jen přes mou mrtvolu.

S dovětkem: Nebo raději přes tu jejich.

MARTINA POŽIVILOVÁ

Co se městu dneska nehodí

Minulý týden zastupitelé rozhodovali o výkupu pozemků na kraji města. Vlastník nabídl městu pozemky orné půdy o velikosti 29253 m² a ostatní plocha o velikosti 228 m². Podle územního plánu budou tyto pozemky sloužit jako zeleň v nově vystavěné části města. V současnosti na nich hospodaří nájemce, jsou využity jako pole a v materiálech bylo uvedeno doporučení nevykupovat. Zastupitelé se rozhodli bez jakékoli debaty pozemky nekoupit.

Jedná se o pozemky spadající do budoucí výstavby u sídliště Jih. Budu citovat (podle materiálů pro jednání ZM zasedání) vyjádření dotčených orgánů. Žádný z nich nepodpořil výkup pozemků, z různých důvodů.

Vyjádření majetkoprávní komise: *Majetkoprávní komise doporučuje nevyužít nabídku na výkup podílu pozemků. Vyjádření odboru životního prostředí: Pokud město nemá dohodnutou směnu se soukromými vlastníky za jiné pozemky blíže k sídlišti Jih, nemá pro město význam nabízené pozemky (respektive podíly) vykupovat.*

Vyjádření odboru výstavby a územního plánování: *K záměru výkupu vlastnického podílu – bez připomínek. Z hlediska územního plánování tyto pozemky nepovažujeme za strategické pro město Písek. Podle územního plánu Písek jsou pozemky p.č. 1241/1 a 1241/2 v k.ú. Písek zahrnuty jako součást ploch zeleně ochranné a izolační (ZO). Plochy ZO jsou v ÚP Písek definovány nezastavitelné území s povinností zachování a rozvoje funkce zeleně s funkcí izolační a ochrannou. Na pozemcích nejsou vymezeny žádné veřejně prospěšné stavby ani veřejně prospěšná opatření. Oba pozemky jsou výrazně limitovány ochranným pásmem silnice I. třídy a blízkostí této komunikace.*

Odbor dopravy: *neutrální stanovisko. Doporučení zpracovatele a předkladatele: Nedoporučují výkup nabízených podílů na pozemcích.*

Z těchto stanovisek vyplývá, že momentálně se městu ten pozemek nehodí. Nikdo dnes nepřemýšlí nad tím, že až se okolní pozemky zastaví, vznikne zde nejspíš nikým neužívaný pozemek

zeleně a podle toho bude vypadat. Město dneska prodává pozemky sadu na Pakšovce, a ačkoliv se o ně město léta nestaralo, jako důvod prodeje uvádí – „zanedbané pozemky“ – jakože je noví majitelé zvelebí a město bude bez práce hezčí. A jeden takový zanedbaný možná na nabízeném pozemku vznikne časem také. Nájemci se nevypláčí zde zasít, majiteli se nevypláčí zeleň udržovat.

Co by tedy město získalo nákupem tohoto pozemku? Napadá mě místo pro komunitní zahradu kousek od velkého sídliště, nebo oficiální hřiště na venčení psů, sezónní bludiště z kukuřice, kterou později využijí Lesy města, medonosná louka s keřovým patrem... Město eviduje zájem o takové využití pozemků, ale vhodné pozemky nevlastní. Například mělo ten sad na Pakšovce, ale raději pozemky rozprodalo na zahrádky pro několik jedinců, než aby se pustilo do obnovy původního sadu, sloužícího přinejmenším všem obyvatelům Pakšovky. Další pozemky na podobné využití město skoro ani nemá. A příležitost, jak zajistit, že okraj obytné čtvrti nebude lemovat zanedbaný pozemek, se zastupitelé právě dobrovolně vzdali.

Naproti tomu na stejném zasedání stejní zastupitelé s klidem odprodali další pozemky orné půdy pro rozšíření průmyslové zóny. Zájemce si chce požádat o změnu v územním plánu pro pozemky a místo orné půdy by zde vznikla další firma přiléhající k průmyslové zóně. Žadatel o pozemky je místní firma.

I tady se odráží trend města prodat v průmyslové zóně, co se dá, komukoliv, bez vytvoření „neprodejných“ rezervy určené na dobu, až se rozros-

INSPIRACE ODJINUD: Část nevyužitá louky při ulici Levského poskytla útočiště všem těm, co chtějí provětrat své pejsky a dopřát jim trochu adrenalinu na prvním psím hřišti na území Prahy 12.

tou písecké firmy, tím pádem není pro „domácí“ firmy v průmyslové zóně místo. Poslední roky se totiž objevují žádosti místních firem o pozemky v průmyslové zóně, ale volné pozemky už nejsou. A tak se zabírá v okolí zóny další orná půda, ničí se zajímavá přírodní lokalita obsahující místní i lokální biocentrum. Fauna zde žijící ztrácí možnost pohybu nebo potravy, protože přibývá jeden plot kolem podniků za druhým, kde není podnik, oplotí se letiště nebo dokonce vrchol kopce Švimberk. Nevýhod by se našlo daleko víc, tou hlavní je, že koncepce průmyslové zóny v tomhle plánování města selhává.

Napadá mě, že selhává i koncepce toho, jak bude intravilán (místo za čarou hranice) města vypadat, že městu dneska nezáleží na tom, jak bude za pár let vypadat sousedství sídliště na Jihu, za Duklou, vedle Purkratic, kdekoliv.

Pro stezky kolem Klášterských rybníků se draho vykoupily pozemky, město koupilo pozemky pro hřiště v Semicích a mnohé další. Tak hlavně že na tomto odmítnutém výkupu pozemků u silnice do Smrkovic město nějaký tisíc pošetřilo.

MICHAELA ŠTASTNÁ

Bilance roku 2021 v Záchrané stanici živočichů Makov

Během roku 2021 jsme přijali 620 zvířat 71 druhů. Nejvíce bylo 73 ježků západních, pak 48 netopyrů rezavých. Dále pak 47 poštolek obecných, 38 jiříček obecných, 26 kosů černých, 24 hrdliček zahradních a další a další. Mezi nejzávažnější příjmy patří dva sokoli stěhovaví, orel mořský a čápi černí. Nejvíce bylo přijato mláďat – 344 kusů, další nejčastější příčinou bylo 177 zranění.

Více než 60 procent zvířat se nám podařilo vrátit zpět do přírody. I přes protiepidemická nařízení vlády stanici navštívilo téměř 9000 lidí. Snad se jim u nás líbilo! Děkujeme všem příznivcům a podporovatelům, bez vás bychom to nedokázali. Pokud se vám naše práce líbí, podporujte nás a pošlete odkazy na naši stanici dál, díky!

LIBOR ŠEJNA, ZSŽ Makov, www.makov.cz

INZERCE

SPOŘENÍ DO ZLATA A STŘÍBRA

Zlato za rok 2020 hodnotilo v Kč o 23 %, stříbro o 58 %. Jak pracují vaše úspory pro vás?

SPOŘENÍ:

- Již od 500 Kč
- Flexibilní spoření – lze poslat více, i vynechat
- Můžete spořit do zlata, stříbra i platiny v jednom účtu
- Výběr vkladu k dispozici do 48 hodin
- Zisky ze zákona nedanité
- Vlastníte ryzí slitky ve fyzické podobě
- Ochrana před inflací a potížemi v ekonomice
- Držení zlata je anonymní (neexistuje registr držitelů)
- Slitky přímo od výrobce z největších světových sléváren

Pro bližší info: Lenka Klečacká
Tel.: 777 159 508, lenka.klecacka@goldengate.cz

Písek se bude podílet na správě lávky u Borečnice

Bývalá plynová lávka přes řeku Otavu u Borečnice je součástí hojně využívané turistické trasy vedoucí z Písku na Zvíkov a je široko daleko jedinou spojnici obou břehů.

O lávku budou kromě města Písku pečovat také obce Čížová a Vrcovice, v jejichž katastru se nachází. Část nákladů uhradí i Jihočeský kraj, jenž by měl lávku v únoru převzít do svého vlastnictví od společnosti E.ON. Ta přeložila plynové potrubí vedené po lávce pod dno řeky a již nemá důvod ji provozovat. Čtyřstrannou smlouvu o spolupráci při údržbě a spravování lávky schválilo písecké zastupitelstvo.

„Město Písek bude hradit polovinu nákladů na povinné mostní prohlídky, druhou polovinu uhradí Jihočeský kraj. Obec Čížová bude zajišťovat běžnou údržbu kolem lávky a udržovat přístupové cesty na levém břehu Otavy a obec Vrcovice zajistí totéž na pravém břehu,“ řekla místostarostka Petra Trambová. Náklady na mostní prohlídky se budou ročně pohybovat v řádu tisíců korun.

Lávka v místě slouží od roku 1969, kdy nahradila přívaz. Už v roce 2015 E.ON předložil městu osm variant, z nichž jedna, která se společnosti zdála nejvýhodnější, počítala s tím, že by se lávka zbourala a plynová roura umístila pod řeku. „Navrhoval jsem, ať rouru klidně přesunou pod řeku, ale lávku nechat stát. Nakonec to dopadlo tak, že E.ON asi i pod tlakem médií usoudil, že lávku bourat nebude a bude ji dál udržovat a provozovat,“ řekl tehdy místostarosta Jiří Hořánek.

V letech 2017 a 2018 prošla lávka generální rekonstrukcí, v následujících dvou letech E.ON pracoval na přeložení plynového potrubí pod dno řeky. Obce Vrcovice a Čížová i město Písek stály o zachování lávky, protože je v širokém okolí jedinou spojnici mezi břehy. Navíc přes ni vede významná evropská turistická trasa E10 Sedláčkova stezka a Naučná stezka Od Ptáčkovny k Caisům, dále žlutá turistická značka, dálková cyklotrasa č. 12 – „Otavská cyklistická cesta“ a tematická cyklotrasa „Okolo Písku“.

Podle TZ města

Sladovna Písek byla certifikována jako Domov pro učení ve 21. století

Písecká Sladovna získala mezinárodní značku kvality Home of 21st Century Education, kterou Hands On! International Association of Children in Museums označuje inovativní kulturní instituce, jež připravují děti na jejich budoucnost tak, jak je dnes třeba.

Stala se tak jednou z prvních čtyř evropských institucí, které poskytují rodinám a dětem možnost pozitivně ovlivnit budoucnost – prostřednictvím kultury, umění a hry. Prestižní certifikát kromě písecké galerie získalo litevské muzeum hraček / Toy Museum, Slovenská národní galerie v Bratislavě a řecké muzeum s názvem Exploration Children's Museum sídlící v krétském Heraklionu. Všechny instituce označené za Domov pro učení ve 21. století by měly představovat vstupní bránu do kultury, snadno přístupné veřejné místo plné radosti a fantazie, měly by být domovem interaktivního učení hrou: prostorem pro úžas,

objevování neznámého a rozvíjet dětský talent s důrazem na prožívání všemi smysly.

Sladovna Písek prokázala, že splňuje přísné normy týkající se výše uvedených oblastí, a tak se stává jednou z prvních vzorových institucí nejen v Čechách, ale v celoevropském měřítku. Smyslem značky kvality je nejen porovnání muzeí a galerií podobného typu a jejich motivace k vytváření co nejkvalitnějšího zázemí pro inspiraci, učení, ale i trávení volného času pro školy, rodiny s dětmi – zkrátka všechna společenství, v jejichž středu jsou děti, ale i signál a orientace pro ty, kterým na dětech záleží, že právě tady mohou – skrz

zábavu a hru – pomáhat dětem rozvíjet se způsobem, který je připraven na výzvy 21. století.

„Všechna taková místa, která využívají prostředky a hodnoty kulturního dědictví ne pro jeho prezentaci, ale pro to, aby skutečně sloužilo dětem, rodinám a společnosti, mají obrovský vzdělávací potenciál. To se ukazuje stále silněji, jak začíná být jasné, že si školy nevystačí jen s frontální výukou a soustředěním na hromadění informací. Když se podíváte na kompetence pro 21. století, jak o nich mluví současní experti na vzdělávání, na požadavky, které kladou na inovativní formy vzdělávání, a porovnáte je s tím, jak pracují dětská muzea, zjistíte, že tahle místa prostě přesně takové učení – celostní, hravé, svobodné, praktické, a často i angažované, osvěžující a přirozené – vlastně přirozeně poskytují. Proto si myslíme, že je důležité dát signál těm, kteří děti vychovávají, že tahle místa stojí za návštěvu,“ uvádí Tereza Krejčí za Hands On! International Association of Children in Museums.

„Získání osvědčení pro nás představuje velký úspěch a čest. Díky členství v organizaci Hands On! můžeme šířit povědomí o Sladovně i mimo Českou republiku. Zároveň poskytuje jedinečný prostor k výměně zkušeností se zřizovateli obdobných institucí napříč Evropou. Jsme také nesmírně rádi, že se nám zjevně daří naplňovat náš hlavní cíl: tvořit místo, kde se každý cítí vítaný a v bezpečí, kde může skrz hru a prožitek prozkoumávat svět,“ dodává ředitel Sladovny Adam Langer.

Momentálně má písecká Galerie hrou otevřeno hned několik interaktivních výstav: kromě stálých expozic Mraveniště, Pilařiště a Hnízdo ilustrace pak mají návštěvníci do konce března možnost zažít výstavu Voda mne napadá. Žhavou novinkou je Animárium, kde může proniknout do tajů animace skutečně každý – bez ohledu na věk či technické dovednosti. Otevřená je i Laboratoř JAK, která zkoumá osobnost a dílo Jana Ámose Komenského. Návštěvníci se tak může stát spoluvůdčem velké výstavy, která se bude otevírat v polovině května ve Vysokých trámech.

KAROLÍNA VORÁČKOVÁ, Sladovna Písek

Nový výzkum: okolí spaloven odpadů je kontaminované vysoce toxickými látkami

Výzkum organizace Zero Waste Europe (ZWE), na kterém se podílela česká organizace Hnutí DUHA, zjistil v okolí spaloven ve třech evropských zemích – Česku, Španělsku i Litvě – vysokou úroveň kontaminace dioxinů a příbuzných perzistentních organických látek (POPs). Tyto látky jsou nejsilnějšími karcinogeny na světě. Opakovaná expozice těmito látkami již při velmi malých koncentracích způsobuje poškození plodu nebo hormonální poruchy.

Aby bylo možné posoudit skutečný dopad spalování odpadů, analyzoval biomonitorovací výzkum Nadace ToxicoWatch pro Zero Waste Europe přítomnost POPs v okolí spaloven ve Valdémíngomez (Španělsko), Chotíkově u Plzně (Česko) a Kaunasu (Litva). Výzkum zjistil, že:

- Vejce ze sedmi z osmi zkoumaných lokalit překračují limit pro dioxiny a furany nebo pro polychlorované bifenylly (PCB) stanovený na 1,75 pg/g tuku podle doporučení Komise.
- Vejce z poloviny zkoumaných lokalit překračují bezpečnou úroveň POPs pro lidskou spotřebu danou nařízením Evropské komise. Pokud byla tato vejce určena pro komerční trh, musela by být stažena z trhu.

• Rozbory vegetace, jehličí a mechů také ukazují vysoké hladiny dioxinů v okolí spaloven odpadu. To znamená, že lidé žijící v okolí spaloven by mohli být poškozeni na zdraví, pokud by konzumovali zeleninu vypěstovanou v kontaminované půdě.

Studie byla založena na biotestech, což je analytická metoda ke stanovení koncentrace látky na základě jejího vlivu na zvířata, rostliny, buňky nebo tkáně. Tato konkrétní studie použila pečlivě shromážděné vzorky biomarkerů – jako jsou vejce slepic ze dvorku, jehličí a mech – v oblastech kolem spaloven.

Studie varuje, že politika založená na podpoře spalování odpadů může mít negativní vliv na lidské zdraví. A zdůrazňuje neslučitelnost politik

založených na pálení odpadů s agendou EU směřující k nulovému znečištění. Varuje také před kontaminací životního prostředí vysoce škodlivými toxickými látkami pro lidské zdraví a životní prostředí – jako jsou dioxiny (PCDD/F) a dioxinům podobné sloučeniny PCB, PAH a PFAS.

Mezi zdroje dioxinů a POPs patří obecně spalování, nejen odpadů. A to jak průmyslové spalovací zdroje, tak i domácí topeniště. Není jisté, že za kontaminaci v okolí spalovny Chotíkov může přímo spalovna. Výzkum bude pokračovat i letos.

Ivo Kropáček, odpadový expert Hnutí DUHA: „Výsledky chemické analýzy vajec ze dvorků v okolí spalovny jsou alarmující. Polovina vajec by měla být stažena z prodeje, pokud by se prodávaly na trhu. Nutně potřebujeme zjistit více o skutečném vlivu spalování odpadů na životní prostředí. Lidé žijící v okolí spaloven odpadů musí přesněji vědět, jakým zdravotním rizikem spalovny jsou. Spalovny odpadů sice musí plnit přísné emisní limity, ale emise těch nejtoxičtějších sloučenin nejsou měřeny kontinuálně, ale pouze několikrát ročně.“

Podle TZ Hnutí DUHA

Plazma.plus

700Kč
za odběr?
1400Kč
za měsíc?

+
jeden ze tří voucherů

Plazma pomáhá, pomáhej i TY!

📍 Velké náměstí 119, 397 01 Písek

občerstvení zdarma + dobrý skutek

☎ +420 800 400 101
🌐 www.plazmaplus.cz
📱 Plazma Plus

Dan McCormick

Housle

Pavel Liška Milan Hein

Jiří Langmajer

Chlapecký příběh o ceně přátelství.

režie Ladislav Smoček
překlad Dana Hábová

čtvrtek 24. února od 19.30 hod.

Dům kultury Protivín

telefon 382 251 806

Vstupné 350 Kč mobil 734 271 080

Zlatý klíč z Drlíčova se vrátil do Prácheňského muzea

Prácheňské muzeum v Písku každoročně rozšiřuje svůj inventář o stovky, mnohdy i tisíce nových předmětů. Řadu z nich získají pracovníci muzea výzkumem (tak obvykle rozmnožují své sbírky archeologové či geolog), mnohé obdrží od návštěvníků či příznivců darem, a čas od času nějaký nový sbírkový předmět zakoupí.

Mezi takto získané položky se nejčastěji řadí výtvarné umění, militaria či různé regionální zajímavosti. Do posledního kategorie lze zařadit i jeden z aktuálních nákupů. Je jím zlatý klíč, domovní znamení pocházející ze stejnojmenného domu na píseckém Drlíčově.

Nový přírůstek ve sbírkách píseckého muzea, foto PM

Do Písku se klíč navrácí po mnohaletých peripetích. Dům s čp. 130 zakoupil po revoluci kanadský muzikant Marty Hall, který se rozhodl nemovitost od podlahy zrekonstruovat. Jednou z položek, které chtěl dopřát náležitou péči, bylo i barokní domovní znamení. Je třeba říci, že před dvaceti lety klíč restaurátorský zásah skutečně nutně potřeboval. Marty Hall však nevyužil služeb žádného českého odborníka, ale světil ho do rukou Kerstin Förster z Drážďan.

Restaurátorská zpráva z roku 2007 se dochovala a muzeum ji má k dispozici. Paní Förster padesát tři centimetrů dlouhý klíč rádně prozkoumala a zjistila, že jeho základ tvoří konopím obalený drát, dále vápenný štuk a zlacení. Předmět pocházející z 18. století byl ve velmi špatném stavu. Štuk byl zvětřalý a obsahoval řadu trhlin, kterými

mohla dešťová voda pronikat až ke kovové kostře. Že byl kdysi zlatý, mohl podle jeho tehdejší barevnosti hádat málokdo. V Drážďanech použili kovové svorky, pryskyřici a sádrový štuk a jeho stav stabilizovali, následně se pomocí 22 karátového zlata snažili přiblížit původní povrchové úpravě. Odvedli dobrou práci, klíč byl zachráněn. Ale pro případ, že by se měl opět na fasádu domu vracet, doporučovala restaurátorka raději zhotovení malé stříšky.

Všechny plány Marty Halla však vzaly za své. Zadlužil se, z Písku odešel a domovní znamení použil u jednoho ze svých věřitelů jako zástavu. Ta propadla a klíč na několik let z Písku zmizel.

Vlevo fotografie zlatého klíče v 60. letech 20. století, fotoarchiv PM, vpravo nejstarší zobrazení klíče z roku 1927, jeho autorem je malíř Karel Votlučka

Dům U Zlatého klíče dnes, foto PM

A to i z očí muzejníků, ze zapomnění se vynořil jen jednou, to když ho před několika lety jeho tehdejší majitel nabízel za horentní sumu na internetovém aukčním portále.

Nyní se klíč do „svého“ města vrátil. Prácheňské muzeum má ve sbírkách píseckých domovních znamení hned několik, mezi nimi dokonce už i jeden zlatý klíč. Návštěvníci ho naleznou přímo v expozicích. Je to pravděpodobně klíč původní, snad již renesanční, a na domě zřejmě visel ještě před zhotovením klíče nově získaného. O jeho původu se však jinak neví nic. O tom, jak, kdy a kdo ho do muzea donesl, se záznamy bohužel nedochovaly. Dům v ulici Fráni Šrámka tak dnes zdobí klíč v pořadí již třetí, který zřejmě nechali zhotovit současní majitelé domu.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

V Kulturním domě si nenechte ujít zpestření v podobě **Seniorského večera**, který **ve čtvrtek 17. února** jistě potěší dříve narozené. K tanci i poslechu zahraje oblíbený muzikant Honza Kašpárek.

V **pondělí 21. února** proběhne druhá přednáška z cyklu **Taje a krásy zahradničení**, tentokrát s názvem **Rosteme a sílíme**. Také si nenechte ujít středoečerní dopolední přednášky, které se konají ve spolupráci s píseckým Senior Pointem a vstupné je na ně zdarma.

Na **originální výstavu obrazů a šperků** z hodinek, které tvoří Aneta Švecová pod značkou atelier AneS, se můžete přijít podívat **do Galerie Portýč až do 26. února**.

Kompletní program najdete na webu:

www.centrumkultury.cz

Švejkova písecká anabáze v novém světle! Sentimentální Haškovo loučení s rodným krajem – anebo odvážný pokus o dezerci z armády?

Dnes světoznámý román *Osudy dobrého vojáka Švejka* je pozoruhodný tím, že vychází z autentických životních zážitků spisovatele – Jaroslava Haška. Podobně je tomu i v části, jež byla později označena jako tzv. putimská, nebo také písecká, anabáze. – Jde o čtyři či pět rozhodujících dní v roce 1915, kdy se rozhodovalo o dalším osudu autora Švejka.

Zachytit ony čtyři či pět dní Haškova života je velice obtížné, neboť známe jen několikastránkové svědectví autora, jež bylo později včleněno do románu *Osudy dobrého vojáka Švejka*. (začátek druhého dílu, označený Na frontě; část je označena jako „Švejkova budějovická anabáze“.)

Své zkušenosti z této cesty shrnul Hašek později v poválečném fejetonu: „Vyhodili mne na začátku války z důstojnické školy 91. pěšího pluku, pak mně odpárali i ty jednoráčkové nášivky, a zatímco druzí moji bývalí kolegové dostávali tituly kadetů i fähnrichů a padali jako mouchy na všech frontách, seděl jsem zavřen v kasárenské base v Budějovicích... a když mne pustili nakonec a chtěli odpravit s „marškumpačkami“ do pole, skrýval jsem se ve stohu a přežil tak tři „marškumpačky“. (Fejeton V strategických nesázích, 1921.) Zvláště druhá část věty nás zajímá. Neučinil Jaroslav Hašek v roce 1915, při onom výletu do otcova rodného Písecka, zoufalý pokus oddálit transport do Uher a opustit řady rakouské armády?

Tzv. budějovická, putimská či písecká anabáze je plna náznaků, jež inspirují fantazii životopisců. Začíná to už předpokládaným pobytem v Květově, kde literární Švejk potkal onu dobráckou babičku. (Místní znalci vyprávějí, že Švejk přespal v hřbitovní slují, kterou dodnes ukazují průvodci jako krajinnou zvláštnost. Nic proti tomu, leč ověřit podobné legendy by bylo velice těžké, neboť zde zapracovala fantazie.)

Vraťme se proto k textu románu *Osudy dobrého vojáka Švejka*. Na cestě u Vráže potkal Švejk ono ráno dobráckou babičku, která mu věnovala hrnec polévky. Od Čížov se vydal Švejk na Radomyšl (předtím se zastávkou v Malčíně). – Cesta mířila zřejmě do otcova rodného kraje, tj. na Blatensko. Z Čížov se Švejk vydal směrem na Radomyšl, leč ani tam při hledání noclehu neuspěl. První část bloudivého vzpomínkového cyklu na pouť otcovým rodným krajem skončila tehdy dobrodružným návratem ke stohu nedaleko Putimi.

Na druhý den míjel Hašek na další pouti rodným krajem obec Ražice, jež v autorovi vyvolávala vzpomínky z dětství, tj. na ražickou baštu, kterou navštívili s matkou o prázdninách po smrti otce. (To všechno si autor již přesně nevybavoval; Josef Hašek zemřel roku 1896, kdy byla Jaroslavovy tři roky. Toulka s matkou do otcova rodiště se konala v následujícím roce 1897.) Proč si však nyní

autor tyto zážitky vybavoval? Chtěl si nešťastný dezertér připomenout zážitky z dětství, kdy s matkou krajem putovali? Proč si tyto dětské dojmy Hašek připomenul nyní, v předvečer světové řeže? Na podobné reminiscence pocitů z dětství v dané chvíli nebyl čas. V dané chvíli a v konkrétní situaci šlo totiž o víc – o život.

Pak „putimská anabáze“ pokračovala. Ráno se vydal na další cestu. Opouští krajinu dětských vzpomínek a pokračuje v „záhadné a nevyzpytatelné pouti“ na západ, respektive na jihozápad – tj. směrem na Strakonice. Během této cesty – či úprku před nastávajícím nebezpečím fronty – se k němu přidal u Štětkna starý vandrák, který ho zavedl do nečekaného zátiší – k ovčákovi ze starého schwarzenberského ovčína, kde možná budoucí autor Švejka strávil další noc. Hovory, které zde vedly, jsou reminiscencí a monumen-

RADKO PYTLÍK (8.10.1928, Praha – 31.1.2022) byl významný literární historik, spisovatel a editor. Věnoval se především dílu Jaroslava Haška. Text, který dnes přinášíme, měl připravený jako podklad pro plánovanou besedu v Písku a redakci ho poskytl Marcel Goetz (viz blíže rámeček dole).

tální vzpomínkou na dobu „starých rakouských tažení“. Onen schwarzenberský ovčín – jak se později ukázalo – se nacházel nedaleko Skočic, vesnice, která je co by kamenem dohodl od Haškova „rodné“ Putimi. Snad proto strávil Hašek – poutník při návratu druhou noc patrně v témže stohu poblíže Putimi: „Prokristapána,“ vzdychl si, „tak jsem zase v Putimi, kde už jsem dvakrát spal ve stohu!“

Dokončení na str. 12

MĚLI JSEM TU ČEST zorganizovat besedu ke 100. výročí Josefa Švejka s Radko Pytlíkem a Richardem Haškem 23. 9. 2022 na Knižním veletrhu v Praze Holešovicích. Radko přišel se svojí manželkou Věrou Dykovou pěšky z Letné a byl úžasný, když se svým charakteristickým úsměvem a humorem vyprávěl o díle Jaroslava Haška. Měl nové poznatky o anabázi Josefa Švejka, které chtěl představit 22. 11. 2021 na plánované veřejné besedě v Písku. Ta se ovšem kvůli protiepidemickým nařízením vlády nekonala, a tak byla odložena na jaro 2022... Onoho 22. listopadu mi od Radko Pytlíka dorazil e-mail s textem přednášky a vysvětlením: „Milý příteli, literární tvorba je nekonečná. Posílám Ti poslední verzi zamýšlené studie, na které jsem pracoval celou noc. Bude-li tě to zajímat, má to být poslední, definitivní znění, tzv. Švejkovy budějovické anabáze. Nevím, zda to budeš moci dneska použít, ale vejde to do „dějin“.

S pozdravem všem Radko Pytlík

Radko, děkujeme a s úctou vzpomínáme!

MARCEL A LENKA GOETZOVÍ, foto z veletrhu Lenka Goetzová

Kam vyrazit v únoru za kulturou

V únoru když skřivan zpívá, velká zima potom bývá. Uvidíme, zda se tato pranostika vyplní. Zatím jsme neslyšeli skřivana zpívat, zato zcela výjimečný koncert představí posluchačům **Jindřich Macek a Jitka Baštová**, kteří připravili netradiční akordeonová a loutnová sóla v různých stylech a žánrech. Doteky strun a kouzla měchu si nenechte ujít **v Trojici v neděli 20. února**.

Na **interaktivní písničkovou show** zve Míša Růžičková, se kterou se ti nejmenší přenesou v sobotu **12. února v Divadle Fráni Šrámka** přímo do pohádky. Kromě tohoto dětského koncertu písecké divadlo nabízí v únoru celou řadu divadelních představení. Městská divadla pražská v Písku odehrají slavný příběh o lásce a nenávisti

Romeo a Julie ve středu 16. února. Dalším diváckým zážitkem, který z paměti jen tak nevymizí, bude groteskní komedie **Bezruký Frantík**, inspirovaná příběhem tělesně postiženého chlapce, který skutečně žil. Vynikající i pohybově náročný výkon Jakuba Albrechta stojí za vidění v **pondělí 28. února**.

Komorní hru **O lásce**, která s lehce drastickým humorem sleduje pár středního věku, si na **pondělí 21. února** připravil Divadelní spolek Prácheňská scéna Písek. Myslíte si, že vás už nic nedokáže rozesmát? Přijďte se podívat ve **čtvrtek 24. února** na volné pokračování kultovní one man show Caveman a seznámit se s hrdinkou nového představení **o jeskynní ženě Cavewoman**.

Švejnova písecká anabáze v novém světle!

Dokončení ze str. 11

Následující den však přinesl další, zdánlivě nezdánlivé zážitky. Namísto na jih do Budějovic – zamířily Haškovy kroky znovu k severu, směrem na Písek! Chtěl se snad po nezdařeném pokusu o únik vyhnout vojenským povinnostem a oddálit nástup ke své jednotce v Budějovicích?

Vcházející do nejbližší vesnice všiml si hned zkraje u prvního domku označení Obec Putim. To už bylo k polednímu. Proto nebyl příliš překvapen, když z nedalekého bílé označeného domku vyšel četník, který po něm žádal doklady. – Ano, byl to onen pověstný strážmistr Flanderka. Ten ho zde zdržel den a noc a po poměrně primitivním výslechu se rozhodl eskortovat předpokládaného vojenského zběha do Písku.

Odtud po vyšetření a zjištění totožnosti na místním okresním komisařství čekal Haška transport k vojenské jednotce, tentokrát v doprovodu četnické eskorty. (Cesta zpět vedla částečně vlakem, částečně pěšky po staré tzv. císařské silnici, tj. přes Vodňany do Budějovic.) Poslední zastávkou snad byla hospoda na silnici směrem k Budějovicům, kde četnický doprovod skončil a „delikvent“ ponechán svému osudu.

Je zajímavé, že při pozdější vzpomínce na toto

období se Hašek při náhodných životopisných zmínkách těmto detailům a partiím vždy vyhnul. Určitou stopou může být pouze letmá poznámka v Osudech dobrého vojáka Švejka a fejeton V strategických nesnázích, kde Hašek konstatuje: „Skrýval jsem se ve stohu a přežil tak tři marškumpačky.“

Trpké zkušenosti, jež získal během svého putimského dobrodružství, patrně vedly k tomu, že Hašek svůj záměr – tj. „odchod“ z rakouské armády odložil. Na případnou dezerci tehdy nebyl čas ani příležitost. Ihned po Haškově návratu do Budějovic dostala příslušná část 91. regimentu rozkaz přemístit se na „letní“ výcvik do maďarského města Lom nad Litavou (Bruch an der Leitha.)

Zamýšlený pokus o únik z rakouské armády tenkrát nevyšel. Nebyly vhodné podmínky a riziko hry bylo příliš vysoké. Nezbylo než čekat na další náhodu – po příchodu na frontu.

O zmíněné události se autor zmiňuje v životopisném fejetonu, nazvaném V strategických nesnázích: „Vyhodili mne na začátku války z důstojnické školy 91. pěšího pluku, pak mně odpárali i ty jednoráčkové nášivky – a zatímco druzí moji bývalí kolegové dostávali tituly kadetů a fährnichů a padali jako mouchy na všech frontách, seděl jsem

zavřen v kasárenské base v Budějovicích i v Mostě nad Litavou, a když mne pustili nakonec a chtěli odpravit s „marškumpačkami“ do pole, skrýval jsem se ve stohu a přežil tak tři marškumpačky.“ (V strategických nesnázích, Praha, 1921)

Zbývá tedy otázka: O co šlo Jaroslavu Haškovi v oné záhadné pouti z Budějovic do Putimi a z Putimi do Budějovic? Šlo skutečně pouze o lehkovážný dovolenkový výlet, anebo se za touto epizodou skrývá hlubší pohled do nitra doby – pokus o útěk z armády, snaha vyhnout se hroziícímu transportu do Uher a pokus o únik před hroziícím nástupem na frontu? – Šlo o hru o záchranu života. Už při svém budějovickém výletu si Hašek musel být vědom, že si při prozrazení skrytých úmyslů (pokus o k dezerci) zahrává s trestem vězení, případně i se smrtí.

To však nesmaže sytost a zralost Haškových pocitů a protiválečných postřehů, jež krystalizují v přípravě na pozdější své literární dílo. Svědčí o tom i pozdější vpis do knihy Můj obchod se psy, vepsaný za nějaký čas od putimské anabáze, v září 1915. tj. těsně před odjezdem na frontu: „Za několik minut – odjízdim kamsi daleko. Možná, že se vrátím jako kozáckých ataman. Budu-li však oběšen, pošlu Ti pro štěstí kus svého provazu. Tvůj Jaroslav Hašek.“

RADKO PYTLÍK. 22. 11. 2022

Co nového na francouzském gymnáziu?

Dne 12. ledna zažilo písecké gymnázium příjemnou událost – navštívili ho zástupci Francouzského institutu v Praze. Členy malé, tříčlenné „francouzské“ delegace byli pan Eric Playout, atašé pro francouzský jazyk, paní Chloé Rebená, odpovědná pracovnice Campus France, a paní Adéla Odrihocká, projektová manažerka, zabývající se vzdělávací a jazykovou spoluprací.

Setkání nebylo náhodné. Představitelé Francouzského institutu předali řediteli školy Michalu Drncovi certifikát LabelFrancEducation, který uděluje francouzské ministerstvo zahraničí školám s kvalit-

ní výukou francouzského jazyka a dalších předmětů vyučovaných v tomto jazyce. Gymnázium Písek se tak stalo součástí mezinárodní sítě „labelizovaných“ škol a díky začlenění do této skupiny získalo řadu

Eric Playout, atašé pro francouzský jazyk na Francouzském institutu, a Michal Drnec, ředitel Gymnázia Písek, při předávání certifikátu LabelFrancEducation.

nových možností v oblasti vzdělávání a především mezinárodní spolupráce.

Pro žáky francouzského gymnázia si atašé E. Playout se svými spolupracovníci připravil besedu o možnostech studia ve Francii, a to nejen středoškolského, ale i pomaturitního. Žáci se během zajímavé přednášky, která probíhala ve francouzském jazyce, dozvěděli o výhodách, ale i nevýhodách studia v zahraničí, různé délce studijního pobytu, cenové dostupnosti atd. Na závěr měli žáci příležitost vyslechnout si zpětnou vazbu – zkušenosti ze zahraničního pobytu od přímé absolventky této formy studia.

A co na to žáci? „Váháte, jestli do toho jít? Neváhejte!“ Slova, která by naprosto stačila pro doporučení studia v zahraničí.

GYMNÁZIUM PÍSEK

Zleva Chloé Rebená (Campus France), Adéla Odrihocká (Francouzský institut), Marek Tyle, Alexandre Gény, Alena Kothánková (učitelé píseckého gymnázia), Eric Playout (atašé pro francouzský jazyk na Francouzském institutu) a Michal Drnec (ředitel Gymnázia Písek)

TIPY Píseckého světa z kalendáře akcí

Písecko je dějištěm mnoha kulturních, společenských a sportovních akcí pro rozličné publikum – celý přehled by se sem nevešel, ale přinášíme vám TIPY, které vybírá redakce Píseckého světa. Pokud chcete některou svou akci v tomto prostoru zviditelnit, obraťte se na nás, pokud možno s předstihem, e-mailem: redakce@piseckysvet.cz.

Pohádkové království Míši Růžičkové v sobotu 12. 2.

Míšu Růžičkovou znáte ze stovek vystoupení po celé naší republice i z účinkování v televizních pořadech pro děti. Na jejích koncertech bývá veselo a pokaždé dokazuje, že když se děti zabaví, na elektroniku a ostatní věci si ani nevzpomenou. Interaktivní písničková show pobaví i aktivně zapojí děti i jejich rodiče.

V píseckém Divadle Fráni Šrámka se v sobotu 12. února s Míšou přeneseme přímo do pohádky. Procvičíme si hlásek u rozcvičky v pohádkových kulíškách krásného zámku.

V písničkách Tanec princezen a Začíná bál vás pozve do královského paláce mezi prince a princezny a pořádně to společně roztočíme. Že se princezny a králové bojí draka, to už víme, ale náš čerstvě vylíhnutý dráček Žofík je moc hodný a přítulný. V podzámčí, tam kde se rozkládá hustý a temný les, přiletí různá strašidla a možná uvidíme i trpaslíky a víly. Na závěr si dáme písničku na přání a nový hit S námi pojď si hrát, u kterého budeme zpívat, mávat a tancovat.

Jak udrží Míša pozornost malých dětí, největších kritiků, i hodinu v kuse? Každý její klip má jednoduchou choreografii a i malé dvouleté děti ji dokáží napodobit. Proto je představení vhodné i pro děti od dvou let. Délka představení je přibližně šedesát minut, poté mají děti možnost se s Míšou setkat na autogramiádě, vyfotit se, nebo

si nechat podepsat plakát, CD, DVD či tričko. Každá osoba bez ohledu na věk musí mít platnou vstupenku, kterou zakoupí na pokladnách Centra kultury. Těšíme se na vás. -CK-

Na svátek všech zamilovaných do kina

Láska má mnoho podob a nakonec si najde každého, vzkazuje zimní romantická komedie Šťastný nový rok, která se dočkala volného pokračování. A právě zamilované příběhy a romantické komedie jsme pro diváky připravili v Kině Portýč na pondělí 14. února, na svátek lásky, Valentýna. Pro zamilované prince a princezny začínáme ve 14:30 pohádkou Tajemství staré bambitky 2, následuje celá řada filmů nejen pro zamilované a celý den ukončíme filmem s výstižným názvem Vem si mě.

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA V PÍSKU

BEZRUKÝ FRANTÍK

28/2 od 19.00

Vstupné 450 Kč. Podmínky vstupu dle aktuálních vládních nařízení.
www.centrumkultury.cz

STROM SETKÁVÁNÍ

Nová 99, Písek – Hradiště,
tel. 777 571 529,
info@strom-setkavani.cz,
www.strom-setkavani.cz.

- **Práce s dechem a emocemi, (individuální) konstelace** – Dita Macháčková, dita.machackova@volny.cz
- **Hatha jóga** – Jana Kozová, www.jogapisek.cz
- **Jarka Olžbutová** – www.uvodnaru.cz
- **Poradna ájurvédy, ájurjóga** – Radoslav Nahálka, www.ajurved.cz
- **Slunce ve skle** – Marmelády, čatni a sirupy Katky Čáповé, kacabacapova@seznam.cz
- **Výuka hry na kytaru a ukulele** – Jirka Macháček, info@strom-setkavani.cz.

Koupím smyčcové nástroje. Housle, violu, violoncello, kontrabas. Koupím i poškozené nástroje. 607 602 733

Ach Romeo, proč jsi Romeo?

Snad žádnou hru není třeba představovat méně než Shakespeara Romea a Julii. Slavný příběh o lásce a nenávisti, o osudovém nesváru mezi dvěma rody a o tom, jak může malichernost vést k osudové tragédii, připravil režisér Michal Dočekal.

Do hlavních rolí obsadil mladé talenty Terezu Marečkovou a Zdeňka Piškulu, pohledného rozevlátého blondáka, který je prototypem současného romantického hrdiny, po němž šlí děvčata. Živou hudbou inscenaci doprovází indie rocková kapela Please The Trees.

Velmi zajímavé zpracování klasiky v moderním pojetí nabízí Divadlo Fráni Šrámka ve středu 16. února od 19 hodin. Držitelé senior pasu mají zvýhodněné vstupné.

Jedná se o přeložené představení z loňského roku, vstupné zdarma mají majitelé abonentek skupiny A z roku 2021. -CK-

Athelas: #365dnůvděčnosti

V době, kdy čtete tyto řádky, máme již za sebou Hromnice. Zimy polovice. Máte už jistě svou hromničku. Do jara zbývá ještě druhá půlka zimy, a to už je blízko! Světla přibývá...a dnešní náš minihovor bude – překvapivě – velmi, velmi osobní. Smím?

Za 14 dní tomu bude rok, co jsem přišla do Domácího hospice Athelas. Rok učení. Rok pozorování. Rok údivu a obdivu vůči těm, kdo hospic založili, kdo v něm pracují a starají se o naše pacienty, o kvalitu jejich života, o jejich rodiny. Rok mých osobních pracovních slepých uliček i nově nalézaných cest v tom, jak dát o Domácím hospici Athelas vědět světu. Ne proto, abychom se mohli koupat v jakémsi pocitu, že se o nás ví, ale aby se o nás vědělo pro ty, kteří by od nás potřebovali třeba jen poradit.

Rozhodla jsem se tehdy před rokem, že psát informativní články o dění v hospici nemohu, protože by vás to nebavilo. A mně taky ne (budu upřímná, já to prostě neumím). Ťuk, ťuk. Jste tam? Ráda si s vámi povídám takhle... A tak píšu tyhle „povídánky“ a říkám si pokaždé s trochou studu, co si asi říkáte vy. Zatím mi však nepišíte, ať z toho Píseckého světa „vypadnu“, tak jsem se rozhodla, že se budu dál rozhlížet kolem, pozorovat svět očima svými a hospicovými, prozatím stále dost nepolíbená (a popravdě lehce zmatená) tím, čemu se říká život neziskové organizace, vám sem tam sdělím nějaký svůj postřeh. S důvěrou a předstávou, že hospic není jen tak nějaké místo, kde si pár nadšenců realizují své sny o pomáhání lidem jen tak, po večerech, pro svůj dobrý pocit. Bláhové sny o děláni světa lepším místem pro život i pro smrt. Nevím, zda jsem se rozhlédla za ten rok dostatečně, možná něco přehlížím, ale musím se přiznat, že mívám občas o stavu světa a naší krásné země trochu pochybnosti. Bezradně krčím rameny a hlavu si mohu ukrotit nad tím, jak to, že taková organizace, která poskytuje vysoce specializovanou zdravotní péči, na světě existuje a musí se u toho modlit, aby sehnala na tu svou existenci dost peněz. Jak to, že pro „systém“ je hospic něco jako „bezva, že tu jste, však vy to nějak zvládnete.“

Vždyť je to prostě další neziskovka a neziskovky se přece musí otáčet, aby mohly tu svou „oblast zájmu“ vůbec obsluhovat. Nebo ne? Nebo by to mohlo být jinak? A jak? Kdy se to změní? A než se to změní, než někdo (nevím kdo) pochopí, že je třeba razantnější a systémová změna, budeme tady? Ano. Budeme. Věřím tomu, protože věřím ve Vyšší princip a Boží vůli.

Helejte. Já prostě musím věřit, že věci dopadnou dobře. Vždyť je tady s námi spousta firem a spousta lidí, podporovatelů, dárců, kteří při nás léta stojí a pomáhají pořád dál. Bez nichž by to nešlo. Tak například taková písecká Casta. Už podruhé nám pomáhá zrekonstruovat prostor pro hospic. Jako dar. Tentokrát tak, abychom mohli mít novou ambulanci. To, že léta jezdíme v autě, které nám nezištně půjčuje, a ještě se nám o něj stará, to je vidět na píseckých silnicích. Cedulka hospice za oknem, logo Casta na dveřích auta. Nebo Siko. Nadace Ludmila. Paní Valová a zaměstnanci Siko už na nás myslí léta. Interplex, který se zapojí do všech našich výzev a akcí. Všichni ti, kteří přispívají opakovaně...stokorunou, dvěma, třemi i více...každý měsíc tím posílají k nám do hospice svůj vztek, který si překládáme takhle: „**Dělejte svou práci, stojíme při vás.**“ A mnoho dalších... Děkujeme, děkujeme vám všem.

Udělal jsem to samé, co paní Jelenová v Píseckém světě. Sedla jsem si a spočítala, že kdybych dokázala získat 10000 lidí, kteří by místo jedné kávy měsíčně poslali 50 Kč Athelasu, byli bychom „adoptováni“ těmito dárci. A věděli bychom, že stojíme bytelně na zemi a můžeme se soustředit naplno na to, co děláme. Utopie? Někde jsem četla, že dokud se nesmějí vašim snům, nesníte dost velké sny. A já sním ráda. Sním o obřích dekách a studených řekách. Sním o laskavých lidech a dobrých vztazích. Sním o hojnosti pro hospic. Ne proto, abychom přehrabovali peníze hráběmi a topili se v nich jako strýček Skrblík, ale abychom o peníze neměli starost. Aby bylo jasné, že každý měsíc budou každá sestřička, každý lékař a všichni ostatní spravedlivě a dobře odměněni za svou práci. Je to hloupé? Je to naivní? Možná. Já ale nepřestanu. A víte, co mi řekl můj muž? Že s tou svou vráskou na čele kolem peněz pro hospic moc hojnosti nepřítáhnou. Že musím začít odjinud. A tak začínám. Vyhláši sama pro sebe 365 dní pro vděčnost. 365 dní, v nichž v každém z nich najdu jednu věc, za kterou budu prostě ráda. Která už existuje teď, nestojí žádné peníze a je... hmmm... prostě dobrá. Najdu jich 365. Zahrajete si se mnou? Tak tedy, prosím, pokud čtete tyhle řádky, pokud vám přijde, že svět je občas... řekněme ne úplně snadné místo pro život, poďte

Tyhle krásné vlastnoručně vyrobené hrnečky jsme dostali. Od srdce. Při každém čaji si i díky nim připomeneme, že naše práce má smysl

se mnou hledat dobré věci, které tu jsou. Poďte se mnou přitahovat zpátky radost a hojnost. Možná jste si všimli, že nerada dělám něco sama. Zřejmě pozůstatky z pradávných kmenových společenství v mých buňkách. Když třeba upletete obří deku s 300 dalšími lidmi, ta radost se tak násobí a já... nevím, chvílemi jsem vážně měla pocit, že ji můžu přehrabovat třeba i hráběmi.

365 dní dobrých věcí. Najdu 365 dobrých duší, které mi pošlou svůj střípek vděčnosti? Poskládám z nich mozaiku, víte. Ještě nevím jak přesně, ale už to skoro skoro vidím... Stovky a stovky dobrých věcí, za které jsme vděční, na jednom místě. Jéééé, já se začínám těšit! Tak. A je to na stole. Kdysi šla tahle výzva na sociálních sítích, ale my máme v hospici rádi věci hmotné, takové, na jaké lze sáhnout. Když v tom zůstanu sama, budu mít za rok koláž 365 malých dobrých věcí. A když ne, kdyby se náhodou našel někdo, kdo by se mnou chtěl udělat obraz vděčnosti, pošlete mi to. Jednu jedinou dobrou věc z jednoho vašeho dne. Anonymně anebo se jménem. Poštou nebo emailem, obrázek, slovo, fotka, papírek s myšlenkou, citátem. A vašim jménem. Aaaaaaaa, už to slyším, paní Literáková se nudila, nemohla se dočkat tý svojí deky, tak vymyslela další ptákovinu. A víte, co vám řeknu? Ano. Máte pravdu.

Čekám na vás, milý světe. Písecký světe. A možná i... světe za hranicemi...

Hra začíná. Svoje malé i velké vděčnosti pošlete na adresu: literakova@hospic-pisek.cz, nebo: Kateřina Literáková, Karla Čapka 589, Písek

P.S.: Kdybyste se náhodou chtěli vzdát jedné své kávy měsíčně a adoptovat si kousínek našeho hospice, můžete nastavit trvalý příkaz třeba i jen na 50 korun měsíčně, stanete se tak jednou z mých vděčností na tom velkém obraze.

Číslo účtu: 8491450001/5500

P.S.2: V Městské knihovně Písek se na vás velmi těšíme **21. 2. 2022** v 17:00 na přednášce Když na začátku přichází konec. Povídání o perinatální hospicové péči s Hanou Doskočilovou z organizace Jihočeské dítě v srdci a zdravotní sestrou Nadou Malovcovou.

KATKA LITERÁKOVÁ
Domácí hospic Athelas

Tomáš Brandejs: Sen každého nakladatele? Najít autora bestsellerů na jeho začátku

Písecký rodák Tomáš Brandejs, majitel nakladatelství 65. pole, hraje na saxofon v kapele Závodní ovce, miluje knihy, mapy, vysoké hory, rockovou muziku a šachy – odtud i název nakladatelství 65. pole, které značí jakýsi přesah témat mimo tradiční hrací pole se 64 políčky.

Poprvé jsme si s Tomášem Brandejsem povídali před 13 lety, kdy se mu podařil nakladatelský majštrýtk, když vydal knihu ekonoma Tomáše Sedláčka *Ekonomie dobra a zla*. Titul se stal vzápětí mezinárodním bestsellerem a byl přeložen do mnoha jazyků. Podruhé jsme si o jeho nakladatelství a vydávaných titulech povídali asi před 9 lety do jednoho z prvních čísel tištěného *Píseckého světa*. Napadlo mě, že už nastal čas na další setkání, abych zjistil, jak si jeho nakladatelství vede v dnešní covidové době a jaké novinky pro své čtenáře připravilo a chystá.

Zkusme se vrátit k jedné z prvních knih nakladatelství 65. pole, s níž jsi skutečně prorazil – *Ekonomii dobra a zla* od ekonoma Tomáše Sedláčka. Jak si za těch 13 let titul – de facto vlajková loď nakladatelství – vede, je stále žádaný?

Titul si vede pořád dobře, přicházejí noví čtenáři, často mladí lidé, studenti. Překlady už máme dnes 22. Abyš mně věřil, tak jsem přinesl na ukázkou nějaké příklady (pozn. usmívá se nakladatel a na stůl vyndává německý, ruský, korejský, japonský či perský překlad a další...). Tenkrát jsme se určitě trefili i do doby, kdy byl zvýšený zájem o ekonomická témata. Dnes se diskutuje spíš o bezpečnosti, pandemii tomu dala korunu. V Sedláčkově knize je ale hodně věcí nadčasových a pořád aktuálních. Překlady knihy jsme nabízeli do světa napřímo i přes agenturu. Třeba u Francouzů to trvalo dlouho, neboť jsou známí tím, že neradi vydávají cizojazyčné knihy, jak jsou hrdí na svou Francii.

Na úspěch *Ekonomie dobra a zla* jste navázali útlými knížkami rozhovorů Tomáše Sedláčka se zajímavými osobnostmi ze zahraničí.

Ukázky knih *Ekonomie dobra a zla* od ekonoma Tomáše Sedláčka v různých cizojazyčných překladech. Celkem jich už má tento titul 22.

Záměr této miniedice vycházel z toho, že Tomáš Sedláček je velmi dobrý diskutér, který se vydává z ekonomie do dalších oborů. Knihy vznikly ze živých rozhovorů. Jednou z osobností byl David Graeber, americký antropolog, anarchista a zakladatel světového hnutí Occupy Wall Street, který bohužel před dvěma lety zemřel. Edici jsme nazvali Double.

Před nedávem vyšla trilogie Tomáše Sedláčka *Druhá derivace touhy*, kde jsou shrnuty jeho sloupky a krátké eseje především z *Hospodářských novin* a jiných titulů. Jak jste přišli k názvu *Druhá derivace touhy*?

Název odkazuje k jedné Sedláčkově úvaze, v níž rozebírá naše touhy, které jsou jedním z hnacích motorů ekonomie. Některé touhy jsou naše vlastní, některé přebíráme. Je to jeho typická úvaha, ve které se vydává z ekonomie do filosofie a psychologie. Všechny tři knihy se dají číst na přesáčku, podle témat a shrnují období posledních deseti let.

Vystudoval jsi kartografii a geografii. Přivedlo tě to k nápadu vydávat netradiční atlasy? Jaké jste dosud vydali? A je o ně mezi čtenáři zájem?

Zeměpis a mapy mě bavily vždycky a baví mě do dneška. Když jsem viděl německý originál knihy Judith Schalanské *Atlas odlehlých ostrovů*, byl jsem nadšený. Kniha napsaná přesně pro mě, je to kombinace beletrie, kartografie a trochu historie. Dala potom základ nové edici *Za obzor*. Vyšly v ní třeba *Atlas prokletých míst* nebo *Atlas zemí, které neexistují*, ale také knihy Rudy Krautschneidera, mořeplavce a výborného vypravěče. Je to taková moje srdeční záležitost a chci v těchto knihách nadále pokračovat.

Písecký rodák Tomáš Brandejs vede úspěšné nakladatelství 65. pole.

Téměř horkou novinkou je vydání superhrdinského komiksu, jehož hlavní postavou není „nabušený svalovec s maskou v kostýmu“, ale náš patrně nejlepší hokejista všech dob Jaromír Jágr. Jak vznikla tato netradiční kniha?

Jaromíra Jágra zná snad každý, nemusíme ho představovat, ani se bavit o tom, co dokázal. Je to patrně náš nejuspěšnější sportovec, a každý takový hrdina má dnes komiks. Napadlo nás ho tedy vytvořit, navíc hokejisté jsou takoví novodobí rytíři, kteří se dobře kreslí. Knihu napsal Lukáš Csicsely a ilustroval Vojta Šeda a máme na ní dobré ohlasy. Samozřejmě Jágr má i své odpůrce, kteří neustále řeší, kdy už má skončit. Jako každá velká osobnost má spoustu fanoušků a pár závistivců.

Co na ni říká Jaromír Jágr?

Kniha se mu líbila, zajímal se, jak komiks technicky vzniká. Potkali jsme se na tréninku Kladna. Je opravdu naprosto ponořený do hokeje i v jeho věku. Když jsem ho teď více sledoval, tak jsem viděl, kolik se toho kolem něho děje. Naprosto chápu, že se chce soustředit na hokej a nebyť pořád rozptylován například novináři. Ale teď zrovna bude slavit padesátiny, teď novinářům neuteče.

Nezanedbatelné místo v produkci nakladatelství zaujímají tituly pro děti. Sám máš děti tři. Byly nebo jsou prvními zkušebními čtenáři a lakmusovým papírkem toho, co se nakonec vydá, zda téma a zpracování děti osloví?

Já mám tři dcery, tak jsem jim dal ještě před vydáním přečíst některé knihy. Každá je ale jiná, a jak se říká: každá kniha má svého čtenáře. Tedy, co člověk, to jiný názor a vkus, a stejně tak je to i u dětí. Snažíme se v každém případě o vydávání kvalitních dětských knížek, neboť na trhu je jich opravdu hodně. Edice se

Tomáš Brandejs: Sen každého nakladatele? Najít autora bestsellerů na jeho začátku

Dokončení ze str. 15

jmenuje Políčko. Kdekdo má samozřejmě pocit, že napsat dětskou knížku je hračka, ale pak se ukáže, že neumí ani pořádně česky. Není to vůbec jednoduché napsat opravdu dobrou dětskou knihu.

Přestože žijete už řadu let v Praze, nezapomínáte na Písek a Písecko, respektive na vydávání i místních autorů. Představil bys tuto edici?

Edici jsme nazvali TAH. Vydáváme v ní zejména jihočeskou beletrii, romány a povídky. Patří sem autoři Martin Sichinger, Roman Szpuk, můj táta Jiří Brandejs, Vít Kaláb, Vladimír Kouřil, Petr Mano a další.

V edici TAH vyšly i dvě povídkové sbírky tvého tatínka Jiřího Brandeje o hajném Pepovi Němečkovi, čimelickém pábiteli, který jako by vypadl z pera Bohumila Hrabala. Co by si řekl o těchto knížkách a spolupráci s tátou?

Řekl bych, že to jsou nejtípnější knihy, které jsem vydal. A humor je obzvláště v této době hodně potřeba. Knihy se šíří spontánně, rozesmívají lidi, a dobře se i prodávají. Nejvíce samozřejmě v Čimelicích a okolí, ale i v Písku a jinde. Mimořádně předmluvu k Dáma dvójou napsal literární historik Radko Pytlík, který minulý týden zemřel. Druhá kniha se jmenuje Pepa For President a kromě hajného se do ní dostaly také třeba historky štamgastů od Reinerů.

Vydáváš také knihy píseckého malíře a spisovatele Petra Mano. Jaké tituly dosud vyšly a chystáte nějakou novinku?

Připravujeme jeho rybářské povídky, které chceme vydat letos pod názvem Veliká bílá tuň. Vytvořil k nim i ilustrace a bude to kniha, která bude vonět rybinou – ne smrdět, ale vonět! Bude o rybářích, rybnících a řekách a věřím, že si najde své čtenáře. Zatím jsme vydali Petrovy knihy Šarlák a Kalužiny. A také Penziopolis, což je vlastně odpověď na starý dopis o Písku, v němž jeho autor Jiří Vogl popisuje své dětství na začátku 20. století, a Petr Mano mu po sto letech odpovídá, navazuje na některé obrazy a myšlenky. Je to docela zajímavá konfrontace.

Jaké jsou knihy dalších autorů nakladatelství Romana Szpuka a Martina Sichingera?

Oba dva píšou hlavně o Šumavě. Roman Szpuk tvoří lyrické prózy, Martin Sichinger píše historické romány. Letos mu budeme vydávat také novou knihu Divocí sekáci, která se odehrává v poválečné Šumavě. Bude to už jeho pátá vydaná kniha v 65. poli.

Objevují se noví autoři, kteří vám zasílají své texty do nakladatelství a stojí za to o nich uvažovat? Objevuješ aktivně i ty sám psavce, kteří by si zasloužili vydat knihu?

Rukopisů chodí hodně. Máme jich mnohem více,

Titulní obálka komiksu Jágr, legenda

než dokážeme vydat. Objevuji, čtu, zajímám se, ale jako všichni ostatní jsem poněkud zahlcen informacemi. Jsem otevřený všemu, ale posuzuji rukopisy v klidu jeden po druhém. Rád si přečtu nové texty. Samozřejmě snem každého nakladatele je najít autora „budoucích bestsellerů“ ve fázi, kdy je na začátku, a pak mu vydávat knihy, které jsou lepší a lepší. Většinou bývá riskantní uvést nového autora na scénu, ale když se to povede, tak si každý nakladatel úspěšného autora snaží udržet.

Jaká máš kritéria na vydání knihy a podle čeho se řídíš při rozhodování, zda má smysl ji vydat?

Musí to být dobrá kniha a ideálně zapadnout do profilu 65. pole a samozřejmě v tom hraje roli spousta detailů, které ji mohou podpořit a zviditelnit. Zásadní je, aby mě kniha oslovila.

Jaké tituly máte v plánu vydat v nejbližší době a jaké jsou dlouhodobější vize či cíle nakladatelství?

Teď plánujeme knihu pro děti Eliška Rebelka od Pavlína Jurkové. Pro děti píše i naše kmenová autorka Ester Stará, které připravujeme titul Aliance udatných. Vydáme letos zmiňované novinky Petra Mano a Martina Sichingera, a také Chraplavé chorály Romana Szpuka. Chceme pokračovat v našich edicích a také hledat nové skvělé autory.

Jaké knihy a proč bys z produkce nakladatelství 65. pole čtenářům doporučil?

Doporučil bych knihu mého oblíbence Neila Younga, kanadského rockera, která se jmenuje Special Deluxe – Vzpomínky na život a auta. Je to poetická záležitost, ve které vzpomíná na starou dobrou Ameriku a své autáky. K tomu, když si člověk pustí jeho muziku, tak je o zážitek postaráno. Ne každý asi zná Neila Younga, ale proč by ho nemohl poznat zrovna teď?

Text a foto ZBYNĚK KONVIČKA

Místo v srdci: „Když na začátku přichází konec...“

Jana čekala miminko. Moc se těšila, chystala všechno potřebné, povídala si s tím malým v bříšku. A pak... pak bylo všechno jinak... Není prostor na celé vyprávění, ale když se rozhlédnete kolem sebe, zjistíte, že tenhle příběh, který nemá dobrý konec, zažívá mnoho žen a jejich rodin.

Dlouhá léta bylo nahlíženo na tyto perinatální ztráty – tedy úmrtí dětí v těhotenství nebo krátce po něm – jako na něco, co zahojí čas, co odnese voda, na co se zapomene, až se narodí další miminko. Ale není to tak jednoduché a všichni, kdo mají tuto zkušenost, to vědí. Bolest, která takovou rodinu provází, je nepředstavitelná a stejně jako se potřebujeme rozloučit s každým blízkým člověkem, když zemře, i tyto děti a jejich rodiče si zaslouží mít možnost důstojného rozloučení.

Iniciativa těch, kterým toto téma přijde důležité, zadala proto s podporou Domácího hospice Athelas Písek návrh na projekt do píseckého participativního rozpočtu PARO – na vznik pietního místa na lesním hřbitově v Písku. Pro tyto děti, pro tyto rodiče, pro všechny, kdo cítí, že tohle téma se týká mnoha z nás, a chce být také vnímáno jako

důležitá součást lidského života. Někdy člověk potřebuje překročit stín obav a o tématu se nejprve něco nového dozvědět. A proto vás srdečně zveme na přednášku s názvem „Když na začátku přichází konec...“, která se bude konat v Městské knihovně Písek hned po jarních prázdninách 21. 2. 2022 v 17:00, přednášet bude paní Hana Doskočilová z organizace Jihočeské Dítě v srdci a Naďa Malovcová, zdravotní sestra z píseckého hospice.

Kateřina Literáková, Domácí hospic Athelas

Písek a holocaust – k 80. výročí transportů do terezínského ghetta

Nedávný 27. leden je spojován s mezinárodním dnem holocaustu. Průběh této genocidy (hebrejsky zvané šoa) veřejnost zná díky popularizaci projektu Kameny zmizelých. Projekt i letos přiblíží některé zajímavosti ze života lidí, kteří kdysi byli našimi sousedy. Ačkoliv ještě ve 30. letech židovské obyvatelstvo tvořilo v Písku početnou obec, události, odehrávající se před osmdesáti lety lze považovat za jednu z nejvýraznějších příčin konce písecké židovské komunity.

Po okupaci zbylého českého území nacisty v roce 1939 došlo k několika protizidovským opatřením. Zejména nabyly platnosti Norimberské zákony. Ty zcela změnil pohled na úřední status Židů. Téhož roku, 31. srpna, vydal Okresní úřad v Písku vyhlášku týkající se opatření ohledně styku židovského a nežidovského obyvatelstva.

Na základě tohoto dokumentu byla Židům vyhrazena pouze jedna oddělená místnost v hotelu U Zlatého kola a zákaz navštěvovat jiné podniky v Písku, označené Židům nepřístupno (*Juden nicht zugänglich*). Veřejnou čítárnu mohli využívat pouze v pondělí mezi osmou a desátou hodinou odpoledne. K nepřístupným místům patřily i lázně a městská plovárna. V biografích měli vyhrazenou jednu lóži pro osm osob. Živnostníci se řídili povinným označením obchodů s nápisem Židovský podnik (*Jüdische Unternehmung*) nebo Židovský obchod (*Jüdisches Geschäft*). Vše doprovázela důkladná evidence.

Publicista Jindra Černohorský ve svých článcích zmiňuje zprávy o nasazení Židů na práci při stavbě Nového mostu nebo na těžkých lesních pracích v Píseckých horách. V roce 1941 začalo platit nařízení o povinném označování žlutou

hvězdou. Další z opatření se týkalo každé cesty mimo obvod města. Žid, který chtěl obvod překročit, musel mít písemné povolení okresního úřadu, označené také policejním úřadem.

K zahájení postupných deportací píseckých Židů došlo v roce 1942. Terezínská pamětní kniha uvádí jako první pouze tříčlenný transport do terezínského ghetta. Ten se uskutečnil 1. června 1942. V této skupině byli deportováni dva funkcionáři židovské náboženské obce. Další židovské obyvatelstvo směřovalo na podzim do Klatov, kde v budově dnešní Střední průmyslové školy docházelo k roztřídění Židů z bývalých okresů na území Oberlandrátu. Deportace do Terezína pokračovaly zejména transporty Cd a Ce. Převážná část židovských obyvatel terezínského ghetta začala být v lednu 1943 postupně deportována do vyhlazovacích táborů, zejména do Osvětimi. Několik osob také zemřelo ve Flossenbürgu nebo Dachau. Židé se vztahem k Písku se kromě hromadných transportů vyrovnávali s vězněním nebo v několika případech byli popraveni.

Z početné komunity se po válce vrátily jen tři desítky osob židovského původu, často ze smíšených manželství. Jednalo se zejména o přeživší

Vyhláška o omezení styku mezi židovským a nežidovským obyvatelstvem. Ze sbírek Prácheňského muzea.

transportů do Terezína v roce 1945, kdy již nešlo o vyhlazovací hromadné transporty do Osvětimi. Tyto osoby byly určeny k „uzavřenému pracovnímu nasazení“. Manželství s lidmi „árijského“ původu znamenalo pro tehdejší úřady zvláštní problém, který byl patrně řešen transporty do terezínského ghetta, kde se vězni z Písku dočkali osvobození na jaře 1945.

Připomínka jednoho z nejtěžších období židovství by měla, stejně jako jinde, probíhat v místní synagoze. Ta však prochází dlouholetou rekonstrukcí. Je ale možné si tyto události připomenout zastavením u lípy s památníkem holocaustu v blízkosti Palackého sadů nebo u již instalovaných kamenů zmizelých (Stolpersteinů) v centru města.

JOSEF MOTYKA

Autor je spolupracovník Prácheňského muzea v Písku a konzultant v projektu Kameny zmizelých, který připravuje další připomínky židovských obyvatel formou Stolpersteinů.

Nacistická přehlídka na dnešním Velkém náměstí v roce 1939. Ze sbírek Prácheňského muzea.

PIŠTE NÁM své názory!

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redackce@piseckysvet.cz, nebo se domluve na předání písemné verze na tel. 607 777 993. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat také na www.piseckysvet.cz.

Ing. František Bůžek – tlumočník z Manhattanu

Ve druhém čísle Píseckého světa letošního roku byl uveřejněn záslužný článek připomínající vynikající píseckou osobnost pplk. Ladislava Komoráda. Autoři jsou David Seltenreid a Eva Tothová. Chtěl bych opravit jednu nepřesnost.

Na připojeném snímku z roku 1945 s pplk. Komorádem (tehdy majorem) je i můj strýc ing. František Bůžek, který jako tlumočník doprovázel pplk. Komoráda k památné schůzi do štábu americké armády ve Strakonicih (*snímek připojujeme dle znovu k dnešnímu článku – pozn. redakce*). V popisu fotografie došlo k drobnému omylu, protože tam není syn Františka Bůžka Pavel, kterému byly tehdy pouze tři roky, ale starší syn Petr, kterému bylo tehdy již 12 let.

Ing. František Bůžek, který rovněž byl neobyčejnou osobností, se narodil v New Yorku v roce 1906. Bůžkovi tehdy bydleli na Manhattanu pry někde na rohu first Avenue v tehdy převážně irské čtvrti. V rodině a také přátelé oslovovali ing. Bůžka jako Frank. Budu tak nadále činit i já.

Frank chodil na Manhattanu do školy. V roce 1921 se Bůžkovi rozhodli vrátit do nově vzniklého Československa. Tehdy to učinila řada Českoameričanů, protože mohli vyměnit velice výhodně své úspory na tehdejší československou měnu. Bůžkovi si koupili vilku v Roháčově ulici. Frankovi bylo tehdy 15 let a začal chodit v Písku na reálku. Protože měl ze začátku potíže s češtinou tak se v rodině vyprávěla následující historika. Frank se vrátil ze školy a prohlásil, že se chce vrátit do Ameriky, protože se mu spolužáci posmívají. Měl totiž při dějepisu prohlásit, že Mistr Jan Hus se smažil v Kostnici. Prý v Americe by se mu nikdo neposmíval, jen by mu vysvětlili, kde udělal chybu. Po písecké realce pak vystudoval vysokou obchodní a stal se komerčním inženýrem. Nastoupil pak k Baťovi do Zlína a stal se tak mentálně doživotním baťovákem.

Frank si vzal sestru mého otce, Libuši Lisovou. Lisovi tehdy rovněž bydleli na Roháčovce v těsném sousedství. Frank a Libuše měli dva

syny Petra a Pavla. Ve Zlíně Frank také učil na Batových školách, a to nejen angličtinu, ale další předměty jako účetnictví nebo třeba námořní právo. (Vůbec Baťovo školství by asi zasluhovalo naši pozornost, protože prý úroveň některých středních škol byla v některých oborech až skoro universitní, ale hlavně stojí za pozornost snaha umožnit schopným a ctížádostivým zaměstnancům doplnit si vzdělání i při zaměstnání.)

Po válce pak Frank pracoval pro export-impory společností jako Kotva, Exico, a pak hlavně Centrotex, a prakticky celá padesátá léta a i část šedesátých let ztrávil v nejrůznějších končinách jako Indie, Egypt, Írák, Libanon a celá řada afrických zemí. Díky jazykovému vybavení, baťovákem přístupem i kontaktům byl naprosto nepostradatelný, například pro Centrotex řídil veškerý dovoz bavlny pro náš textilní průmysl.

Tenkrát, když tlumočil pplk. Komorádovi při jednání na americkém štábu ve Strakonicih, překvapil jednoho z důležitých plukovníků dokonalou angličtinou s nepochybným newyorským přízvukem. Ten plukovník byl rovněž z New Yorku a vzájemné sympatie prý přispěly ke zdaru vyjednávání. Americká armáda pak nepochybně přispěla ke zdárnému konci války v Písku hlavně při odzbrojování písecké německé posádky a odzbrojování jednotek wehrmachtu a SS, které táhly k Písku po tábořské silnici.

Mně bylo tehdy 10 let a hodně si z té doby pamatuji. Vzpomínám vždy, jak jel dolů po Kolarce jeep s kulometem a za ním pochodovala dlouhá kolona německých zajatců, které tak odváděli někde do zajateckých táborů. Pamatuji také nesmírné množství válečného materiálu a vozidel u Ptáckovny a dále kolem silnice. I když jsme jako kluci měli striktně zakázáno tam chodit, při-

Památník setkání sovětských a amerických vojáků dne 10. května 1945 vybudovale Město Písek u Hřebčince Písek na podnět a za spoluúčasti členů BUDDIES. Foto ze slavnostního odhalení 10. května 2015..

tahovalo nás to tam jako magnet. Vzpomínám, že i došlo ke tragédii, když granát zabil čtyři naše kamarády a spolužáky, kteří si s tím hráli. Pamatuji si také, jak přes náměstí, jež bylo tehdy plné občanů vítajících Američany, přejezděl autobus plný německých civilistů a jejich rodin, které rovněž někde evakovali. Ten autobus tehdy zastavili, někdo přinesl veliký obraz Adolfa Hitlera a museli ten portrét autobusem přejet.

Národní výbor tehdy jmenoval Franka stýčným důstojníkem s americkou armádou, dali mu kořistní auto opel se šoférem a to dělal, dokud tady Američani byli.

Sovětská armáda přišla do Písku až 10. května a zvláštností bylo, že prakticky až do 17. května byl Písek městem dvou armád. Pak došlo k dohodě o demarkační čáře a vzpomínám, že pak závora byla například na silnici na Hradiště a na Zátavském mostě. Pokud si vzpomínám, tak společný pobyt obou armád proběhl bez vážného incidentu, v korektním a přátelském duchu. Škoda jen, že jim to nevydrželo až dodnes.

Frank zemřel v roce 1976 ve Zlíně a pochován je zde v Písku na lesním hřbitově, stejně jako pan pplk. Ladislav Komorád.

MVDr. MARTIN LIS, CSc. PhD.

O autorovi: Martin Lis (87) maturoval na píseckém gymnáziu v roce 1953, veterinární fakultu v Brně dokončil v roce 1960, na Akademii věd v Praze obhájil titul CSc. v roce 1967. Pak v roce 1972 obhájil titul PhD. na universitě McGill v Montrealu. S manželkou Marií je již 61 let a mají dvě děti, osm vnoučat a jednu pravnučku. Po téměř 35 letech života a práce v Kanadě žijí nyní na penzi v Klukách u Písku.

Expedice Zoogeos – Venezuela, 2. část: Caracas

Sotva jsme spláchli pivem únavu z dlouhého letu, hned nás zaujal život na atriové zahradě naší ambasády v Caracasu. Jak už jste se dozvěděli v prvním díle, ocitli jsme se ve vilové čtvrti, kterou v noci hlídali vojáci, a samotná ambasáda byla za vysokými zdmi zakončenými ostnatým a elektrickými dráty s napětím 1200 V.

V atriové zahradě velvyslanectví pokřikovalo v korunách palem několik arů vojenských (*Ara militaris*) a mezi nimi skotačila veverka (*Sciurus orantensis*), v keřích poletovali žluto černí ptáčky podobní našim koňadram nejen zbarvením, ale i aktivitou: banakitové američtí (*Coereba flaveola*) a jakýsi jihoamerický střízlík, který se ozýval podobně jako ti naši. Na střeších posedávali dva druhy příbuzné našich hrdliček (*Columbina passerina* a *Columbina minuta*).

Drozd olivovohnědý

Protože se ve všech případech jednalo o ptáky pro nás exotické, nezůstali jsme odpočívat déle než při druhém pivu. Pak se Petr zvedl a odešel k hromadě našich zavazadel. Vzápětí byl zpět s ornitologickou sítí a skládacími duralovými tyčemi. Šest metrů dlouhou síť jsme naplnili poblíž porostu a šli jsme si uložit zavazadla. Náš plán pro Caracas

byl jasný. Už tradičně jsme chtěli co nejdřív vypadnout z civilizace, zvláště když je tak nepřívětivá, jak nám bylo pracovníky ambasády líčeno. Protože ve Venezuele funguje síť dálkových autobusů, chtěli jsme se přepravovat po vybraných lokalitách s jejich pomocí. Naším prvním cílem byl Národní park El Guacharo východně od Caracasu. Vybavení jsme prostě uložili do místnosti pro nás vyčleněné a sešli znovu na zahradu s tím, že půjdeme na autobusové nádraží pro jízdenky.

Na zahradě už bylo veselo. Do sítě se totiž chytil první pták, drozd olivovohnědý (*Turdus nudigenis*). Kolem se už motali zaměstnanci, protože takovou ušinutou návštěvu, která jim na zahradě chytá ptáky, ještě ambasáda nezažila. Když si všichni včetně velvyslance drozda prohlédli, pustili jsme ho a vydali se do města. Ještě jsme nepustili vilovou čtvrt, když nás zastavil jeden domorodec a upozornil nás, že pokud budeme jako turisté nosit na krku foťáky a dalekohledy, tak nás brzy okradou. To bylo potvrzení špatné bezpečnostní situace tohoto velkoměsta. Všichni jsme měli fotoaparáty, a já s Petrem ještě dalekohledy. Turistické vizitky putovaly do igelitek a tiseň se zahryzla do srdcí. Musíme co nejdřív vypadnout.

Jak se ukázalo, to co nejdřív bylo až druhý den navečer. Dřívější termín pro nás nebyl. Kdybychom byli jen dva nebo tři, tak možná, ale pro osm najednou? Moc jsme se po městě nemotali, v pouličním bufetu jsme se lehce najedli a maza-

Petr Lumpe vymotává náš první odchyt

Květ dělového stromu

li jsme co nejrychleji zpátky do pevnosti velvyslanectví. Žádný další pták se nechytil. Jak jsme zjistili, zaměstnanci se stále chodili k síti dívat, a tak ptáky úspěšně plašili. U piva jsme domluvili další program. Jirka Jiránek nám na odpoledne naplánoval návštěvu botanické zahrady s tím výšve postaveným průvodcem, paní ředitelkou. Máme praxi ověřenou zkušenost, že při expedicích je docela užitečné navštívit botanické zahrady (i zoologické). Je to příležitost, jak se dozvědět něco o místním rostlinstvu a tím zprostředkovat i o zvířetě, která je na ně vázaná.

„Botanka“ v Caracasu je uprostřed města (které má necelých 5 milionů obyvatel), a přesto jsme si tam mohli zblízka prohlédnout různá zvířata s obratly i bez nich. Například vzdáleného příbuzného našeho bažanta – čačalaku guayánského (*Ortalis motmot*), který, jak se později ukázalo, od nás v terénu na dálku odlétal, protože je ptákem často loveným. Z botanického hlediska nás nejvíce zaujal jihoamerický strom, kterému vyrůstají plody jako koule netradičně z kmene (*Couroupita guaiianensis*), a proto se mu říká – dělový strom. Podobný jev (kauliflorie) jsme poznali už na první antilské expedici u kakovníků. Květy tohoto stromu jsou poměrně velké, voskovitě pevné, a proto jsou využívány v buddhistických zemích jako oltářní obětiny. I v horku totiž dlouho vydrží. Na závěr exkurze nás paní ředitelka pozvala na kávu. V její pracovně jsme měli vzkaz od velvyslance – pozvání na pozdně odpolední večeři do kovbojské restaurace.

Dojem z prostřeného stoku nás ohromil. Na expedicích máme jen málokdy příležitost se pořádně najíst, a takto gurmánsky už vůbec ne. Každý jsem měl na prkénkách naservírované želétko, klobásu, hovězí steak, maniok, sýry z kravského mléka syrové i pečené, jako přílohu rýži s fazolemi a vařené

Radek Lučan s netopýřem listonosem

Expedice Zoogeos

– Venezuela, 2. část: Caracas

Dokončení ze str. 19

palmové výhonky. Na zapítí třetinkové venezuelské pivo a na závěr výběr mezi čilským nebo venezuelským vínem. Často jsme potom v průběhu expedice na tuto hostinu vzpomínali.

Protože naše expedice byla rozdělena na dva okruhy do dvou oblastí s různými nároky, večer jsme naše batohy přebalili tak, bychom měli vše potřebné pro první okruh a netahali s sebou věci zbytečné. První část expedice bude věnována dvěma národním parkům ve vnitrozemí, NP El Guacharo a NP Gran Sabana s výstupem na stolovou horu Roraimu. Proto by bylo zbytečné

Netopýr listonos velký

tahat s sebou například věci na potápění. Ale kromě vybavení do tepla budeme potřebovat i věci do chladu. Co použijeme při další etapě, zůstane na ambasádě. Večerní přebalení nám poskytlo víc času pro dopoledne následujícího dne. To jsme se rozhodli využít ke krátké návštěvě NP El Ávila, která byla mimo plán. Jeho okraj je dostupný pěšky, protože se rozkládá na pobřežním pásu Kor-diller kousek nad vilovou čtvrtí se zastupitelskými úřady. Má rozlohu 860 km² a nejvyšší horou je 2765 m vysoká Niagatá. Park sliboval pozorování 200 druhů ptáků a spoustu dalších zvířat, včetně větších savců jako je ocelot, pásovec, mýval, jelenec, skunk, mravenčík, lenochod a vačice. Takže rozhodnuto. Zítra první exkurze.

Ráno nás v ornitologické síti čekalo překvapení v podobě netopýra – listonos velkého (*Phyllostomus hastatus*). Úlovek byl dalším překvapením pro velvyslance a jeho lidi, protože nikdo z nich netušil, že se něco takového může vyskytovat na svrchovaném území ČR. Radek si ho vymotal a hned se dal do práce, změřil na něm kde co, zvažil ho a nakonec mu odebral kapku krve pro zjištění genetické příbuznosti a vývoje jednotlivých

Plody na kmeni dělového stromu

druhů netopýrů. My ty postupy viděli poprvé, ale on jen pokračoval v minulých letech započatém, dlouhodobém výzkumu venezuelských netopýrů.

KAREL PECL,
spolupracovník Prácheňského muzea
a Záchrané stanice živočichů Makov

Divadelní spolek Prácheňská scéna obdrží za mimořádnou činnost v oblasti kultury cenu Starostky města Písek za rok 2021

Udělení ceny schválilo zastupitelstvo města na základě doporučení kulturní komise, podle níž si divadelníci ocenění zaslouží za svůj dlouholetý přínos pro město Písek, zejména za pořádání celovečerních her nebo představení malých divadelních forem pro širokou veřejnost. I letos se počítá se slavnostním předáním ceny zástupcům spolku.

Loni se šlo 66 návrhů pro pět kandidátů, nejvíce nominací měla Prácheňská scéna. „Kulturní komise s názorem občanů souhlasila. Divadelní spolek už řadu let reprezentuje město Písek, nevstupuje jen před domácím publikem, ale i v okolních obcích. Kromě toho se účastní přehlídek ochotnických divadel, odkud přivezl už řadu cen a čestných uznání,“ uvedl místostarosta Ondřej Veselý.

Divadelní spolek Prácheňská scéna vznikl v roce 1997 a navázal na Lidové divadlo, které působil při Divadle Fráni Šrámka. Na jeho činnosti se podílí zhruba čtyři desítky lidí. Pravidelně se představuje například v rámci Zvíkovského divadelního léta.

Cena starostky je odměnou za mimořádné počiny ve všech oblastech kulturně-společenského života ve městě, poprvé byla udělena za rok 2017. Obdržet ji může fyzická i právnická osoba nebo kolektiv osob bez právní subjektivity, které mají trvalé bydliště nebo sídlo u zeměpisného Písek. Nominaci může předložit kolektiv osob, fyzická či právnická osoba. Za rok 2020 tuto cenu získalo Divadlo Pod čarou

Podle TZ města

Stříbrný vítr bavil diváky Podčáry po tři dny

Přenést se do příběhů na prkna, co znamenají svět, a nechat aspoň na chvíli stranou každodenní starosti. Přijít se pobavit, zasmát i zapřemýšlet, a přitom se poznat s novými lidmi a navázat i nová přátelství. To vše bylo cílem 24členného produkčního týmu Podčárníků a jejich přátel, kteří o víkend 28.–30. ledna uspořádali již 4. ročník festivalu ochotnických divadel s názvem Stříbrný vítr.

Pozvání přijalo devět souborů z různých koutů země a podařilo se odehrát celkem osm představení. Absenci jednoho ze souborů způsobily problémy nikoliv s covidem, ale se zády jednoho z herců.

Diváky přivítal Tomáš Franců ml. z Divadla Pod čarou společně se starostkou města Písku Evou Vanžurovou, která ocenila chuť Podčárníků uspořádat festival i v současné nejisté covidové době a popřála divákům i divadelníkům hodně silných kulturních zážitků.

I přes omezení i obavy některých lidí chodit do společnosti se našťástí hlavní sál na představení vždy zaplnil. Diváci ruku v ruce se členy souborů vytvořili opět úžasnou atmosféru, z níž se těžko odcházelo. Přehlídka podpořila i Město Písek ze svého grantového programu, firma Bonum repro a další partneři Podčáry. Do tříčlenné odborné poroty zasedli Lenka Láznovská z organizace Nipos – Národní informační a poradenské středisko pro kulturu, její kolega Karel Tomas, jenž pořádá v Písku přehlídku Šrámkův Písek, a divadelní režisérka a herečka Viktorie Čermáková. Po celé tři dny přehlídky a rozhovory se svým týmem natáčel Zdeněk Kučina z DVP Studio. Rozhovory s herci, režiséry, diváky i porotou vedl Tomáš „Jehně“ Jiřík z domácího souboru Prácheňská scéna.

Letos jsme sice upustili od pravidelných informací z festivalového dění v tištěné podobě novin Stříbrný větrník, zato jsme aktuální z přehlídky – videorozhovory a fotografie z představení – přinášli pravidelně on-line na sociálních sítích. O živé vstupy z festivalu se v sobotu postaral i Český rozhlas na stanicích Radiožurnál, Dvojka a České Budějovice. Na místě vznikla také rozhlasová reportáž s hlavním produkčním festivalu Tomášem Francům ml. a herečkou Monikou Novákovou, představitelkou Modelky XXL.

Divadlo Pod čarou se názvem festivalu hlásí k osobnosti Fráni Šrámka a letos se zapojilo i do marketingové kampaně města, která vychází ze Šrámkovy básně s názvem Písecká – „je to on, je to zas on – Písek“. Každému představení předcházela krátká scénka Podčárníků odkazující na postavy z děl Fráni Šrámka – Jeníka Ratkína, Aničku Karasovou, Vělvka Roškota či Slávku Hlubinovu.

Prvním souborem, který opakovaně rozesmál velký sál Podčáry, byl **Ženský amatérský spolek Homole s kusem „Lock-downův syndrom aneb hlavně klid a mír“** (viz foto na titulní straně) z prostředí seniorského domu, jehož ředitelka má ambi-

ce vyhrát soutěž o nejbezpečnější domov seniorů. Jejím snažení sekundují fyzioterapeutka, muzikoterapeutka a nová psychologka až do chvíle než klidné vody domova rozvíří nová klientka s vizáží punkerky a obrátí chod domova doslova naruby.

Následoval druhý kus **Upokoženkyň v podání DS Čelakovský ze Strakonice**. Situace s hořkosladkým humorem skvěle odporovaným ze života mnohého z nás a našich rodin se odehrávaly opět z prostředí domova důchodců, avšak tentokrát s poněkud staršími klienty. Ochotníci ze Strakonice je rozehrávaly s velkým zápalem a publikum se jim odvděčovalo salvami smíchu.

Představení **Modelka XXL od MonAMOUR Mnich** byla osobitou zpovědí zralé ženy toužící stát se vítězku soutěže Modelka XXL. Hlavní hrdinka postoupila do finále soutěže a pokouší

se natočit zajímavý, osobitý či vtipný medailonek na kameru, a přitom odhalovat své nekonečné řady pokusů o zhubnutí, drastické diety, vzpomínky na dětství s mamou a u babičky. Vyznává se z touhy najít opravdovou lásku – muže na celý život.

Představení **KLUB** sehráli ochotníci **Žumpa z Nučic**. Do KLUBU – respektive „bašty malomocných“ – přicházejí muži různých profesí, zájmů a zkušeností. Jsou to tak trochu životní ztroskotanci, kteří se zpovídají jeden druhému, jak s nimi žen život zemetá. A to především ženy. Hledají znovu své místo ve společnosti, v sobě samém. Setkají se tak i dva naprosto protiklady: vysportovaný „přelétavý buldozer“ coby seběvědomý sukničkář a „intelektuál-romantik“ jako vědecký lingvista...

Suchdolský divadelní spolek SUD se představil s „holmesiadou“ **Sherlock Holmes – Zrození zla**. Divadelníci znovuvzkřísili postavu legendárního detektiva spolu s jeho věrným pomocníkem Dr. Watsonem, kteří se vypraví na anglický venkov řešit záhadnou vraždu jisté lady. Vzápětí je zavražděna i její sestra a případ nabírá spád. Ochotníky vůbec poprvé doprovázela živá hud-

Cenu za nejlepší ženský herecký výkon získala Kristina Kubičková za roli seniorky Anny Vrbičkové ze hry Upokoženkyň (DS Čelakovský Strakonice).

ba ve složení houslička, pianistka a kytarista, kteří příběhu dávali ten správný rytmus a gradaci.

O tečku za sobotním programem festivalu Stříbrný vítr se postaral **DS Vltavan z Týna nad Vltavou s inscenací Natěrač**, který úspěšně zastoupil manžela a zachránil čest dámy. Natěrač je přitom zanícený amatérský herec, který si může vyzkoušet své kvality v realu, což přinese řadu zajímavých a nečekaných momentů. Následoval koncert kapely **Rusty Strings z Míroticka**.

S představením **O lásce** se o přízeň poroty i diváků ucházeli domácí ochotníci z **Prácheňské scény**. Ve hře se doslova na kordy utkávají dva manželé středního věku, kteří si vyčítají kde co a kde koho, smrtí osobních inaktivit a bolestí se vrší na obří hromadu, kdy máte pocit, že už ty vyřezlé frustrace a rány nebudou mít konce. Válka Rosseových po francouzsku nabírá na obrátkách, oba dva útočníci jsou zároveň oběti svého vztahu, jeden druhého – bez špetky empatie a porozumění. Nastává pozdní večer a drama se dostává k překvapivému závěru...

Maude, Lionela a prst Jacksona Pollocka v podání **DS Jirásek Česká Lípa** bylo krásným a důstojným vyvrcholením třídenního maratonu ochotnických divadel. Vyslouzila barmanka Maude žijící v karavanu a navštěvující různé bazary a vetešnictví zjistit, že jeden obraz, na který natrefila by měl být originálem slavného moderního malíře Pollocka. Zavolá si proto znalce umění Lionela v pevné víře, že pravost díla potvrdí. Ten rezolutně prohlašuje, že to není pravý Pollock, přičemž se ho Maude všemi možnými prostředky snaží přesvědčit o opakem...

Ve velmi silné konkurenci bylo nakonec předáno pět cen. Každý soubor získal na památku přespacovací hodiny s magnetickým pískem a videozáznam svého představení. Kdo získal ceny poroty, si můžete pročit na www.piseckysvet.cz.

Tomáš Franců z Divadla Pod čarou poděkoval všem souborům za skvělé hry, divákům za úžasnou atmosféru, Městu Písek, firmě Bonum repro a dalším partnerům za podporu festivalu a všem Podčárníkům za organizaci přehlídky. Místostarosta města Písku Ondřej Veselý ocenil Divadlo Pod čarou především jako celek za pestrou kulturní nabídku, jež připravuje a přínos písecké kultuře, stejně jako jeho dobré jméno, které dělá městu Písek dobrou reklamu. Celý tým Podčáry děkuje všem souborům a divákům za emoce a zážitky naplněný víkend, skvělou atmosféru a těší se na další, již 5. ročník přehlídky v roce 2023.

ZBYNĚK KONVIČKA
Foto (i na titulní straně) Dan „Hendrix“ Čížek

Filmový Valentýn

KINO PORTYČ

Váš filmový přístav

14:30 PRO ZAMILOVANÉ PRINCEZNY A PRINCE

TAJEMSTVÍ STARÉ BAMBITKY 2 | PREMIÉRA

Tajemství staré bambitky je jednou z nejspěšnějších českých pohádek posledního desetiletí. Přesně po deseti letech přichází její volné pokračování o Karabovi, odvážné Aničce a princovi Jakobovi.

Mládeži přístupno | ČR

15:00 PRO ZAMILOVANÉ BEZ VÝHRAD

MYŠÍ PATŘÍ DO NEBE

Animovaný film o dvou úhlavních nepřátech Myšce a Lišákovy, kteří se po nešťastné události setkali ve zvířátkovském nebi. Příběh ukazuje, že vše, co se jeví jako konec, je zároveň začátkem něčeho nového.

Mládeži přístupno | ČR

17:00 PRO ZAMILOVANÉ V KAŽDÉM VĚKU

SRDCE NA DLANI

Láska se na věk nebo na místo neohlíží. Nikdy nevíme, kdy a kde nás potká. Můžeme se zamilovat ve škole, v důchodu, na ulici, v parku. Kdekoliv a kdekoliv.

Mládeži přístupno | ČR

17:30 PRO KOMPLIKOVANÉ ZAMILOVANÉ

ŠTASTNÝ NOVÝ ROK 2

Příběh je volným pokračováním úspěšného filmu Šťastný nový rok. Začíná na Silvestra, kdy Marek požádá Hanu o ruku a její spolužák rozpoutá bláznivý kolotoč událostí.

Mládeži přístupno | SR/ČR

19:30 PRO KDYSI ZAMILOVANÉ

V LÉTĚ TI ŘEKNU, JAK SE MÁM

Komedie mapuje životy party čtyřicátníků, kteří se kamarádi od dětství a dodnes se potkávají, už spolu se svými rodinami. Po letech se ale začínají objevovat tajemství, která jejich životy navždy změní.

Mládeži přístupno | ČR/SR

20:00 PRO VELMI ZAMILOVANÉ

VEH SI MĚ

V tomto romantickém příběhu Jennifer Lopez a Owen Wilson budou chtít dokázat, že když jde o lásku, nic není nemožné.

Mládeži do 12 let nevhodný | české titulky | USA

www.centrumkultury.cz

Vítáme a loučíme se Narodili se:

26. 1. Tereze Sajtlové, Třešňová, syn Kristián Peleška
26. 1. Aleně Břicháčkové, Písek, syn Vít Vagner
26. 1. Lucii Petrákové, Milevsko, dcera Jana Petráková
26. 1. Kláře Řežábkové, Písek, syn Mikuláš Řežábek
27. 1. Haně Vinklerové, Jetětice, dcera Nela Měsíčková
27. 1. Monice Sajtlové, Drahonice, dcera Barbora Machová
28. 1. Pavlíně Antolové, Strakonice, syn Martin Moroz
28. 1. Tereze Bečvářové, Strakonice, dcera Gabriela Houšková
28. 1. Petře Štěr, Písek, syn Oliver Štěr
28. 1. Petře Jindrlové, Česká Budějovice, dcera Nikola Jindrlová
30. 1. Elišce Lhotové, Písek, dcera Diana Lhotová
31. 1. Martině Chudomelové, Písek, syn Albert Kovařík
31. 1. Monice Součkové, Milevsko, syn Matouš Koutník
31. 1. Ing. Evě Pizingerové, Strakonice, dcera Elena Berthod
2. 2. Kateřině Havlíkové, Netolice, syn Jindřich Havlík
2. 2. Nikole Hanusové, Písek, dcera Beáta Hanusová
2. 2. Šárce Chvojanové, Zbělčítov, dcera Beáta Jílková
3. 2. Michaele Friedrichové, Ražice, dcera Rozálie Hájková
3. 2. Mgr. Jaroslavě Petákové, Milevsko, dcera Amálie Bendová
4. 2. Nikole Vlčkové, Putim, dcera Eliška Vlčková
4. 2. Janě Rejhové, Chyšky, dcera Nela Martínková
5. 2. Pavle Bálkové, Kbelnice, dcera Magdaléna Piklová
5. 2. Ivě Šopejstalové, Mažice, syn Jan Šopejstal
5. 2. Olze Klomfarové, Hroznějovice, syn Michal Mikšovský
5. 2. Mgr. Martině Cejповé, Písek, dcera Žofie Matějková
5. 2. Denise Pilařové, Jickovice, dcera Magdaléna Pilařová
6. 2. Julii Arvaiové, Lašovice, dcera Julie Vošická

6. 2. Zuzaně Kudrličkové, Písek, dcera Julie Houšková
6. 2. Jitce Bláhové, Křešice, syn Michael Bláha
7. 2. MUDr. Jaroslavě Staňkové, Písek, dcera Lucie Staňková
7. 2. Ing. Petře Duškové, Písek, syn Jan Dušek
8. 2. Monice Turkové, Písek, dcera Mia Turková
8. 2. Lindě Blechové, Neznašov, syn Tom Říha

Svazek obcí regionu Písecko hledá posilu do svého týmu

Svazek obcí regionu Písecko (SORP) hledá posilu do svého týmu. Přijme projektového manažera/projektovou manažerku a tajemníka/tajemnici. Náplní jeho práce bude například administrace dotačních projektů, příprava nových projektových záměrů, administrace webových stránek nebo zajištění chodu kanceláře SORP. Více na webu města.

Uzávěrka přihlášek je 18. 2. 2022.

...já mám v Písku dva domy, až je koupím budou mé...

Milióny se na posledním zasedání zastupitelstva rozhazovaly, jak z Večerníčkovy kabely, a v bodě Výkup nemovitostí (kromě návrhu starostky města nevykupovat nabízené nemovitosti, protože na to město nemá peníze), rozhazování našim zvoleným nijak nevedilo.

Z aktualit města: Písek chce koupit domy na Velkém náměstí a v Palackého sadech, aby mohl opravit průchod do parku. Zastupitelstvo města schválilo odkoupení dvou domů, kterými vede zanedbaný průchod z Velkého náměstí do Palackého sadů, o jehož opravu Písek již dlouhou dobu usiluje. Dům na Velkém náměstí čp. 102 a Palackého sadech čp. 185 nabídli jeho majitelé městu k odkoupení za 30 milionů korun. Na žalostný stav průchodu z Velkého náměstí do parku upozorňují obyvatelé města i turisté. „Pozastavuji se i nad rozdílem v údržbě tohoto průchodu a průchodu z Heydukovy ulice, který jsme před zhruba pěti lety opravili a pravidelně ho udržujeme. Město však nemá k průchodu z Velkého náměstí zřízeno ani věcné břemeno, proto ho nemůže opravit,“ vysvětlila místostarostka Petra Trambová.

Na věcném břemenu se městu s majiteli domů nepodařilo dohodnout. Díky koupi obou nemovitostí bude město konečně moci důležitou spojnici mezi Velkým náměstím a Palackého sady opravit a udržovat. Obě budovy jsou před celkovou rekonstrukcí a o jejich využití se bude teprve hovořit. „Pokud by domy koupil někdo jiný, neměli bychom

žádnou záruku, že se s novým majitelem na věcném břemenu k průchodu domluvíme. Hrozilo by, že průchod bude v žalostném stavu dál, a to jsme nechtěli,“ poznamenala Petra Trambová.

V obou domech se nachází šest až sedm nebytových prostorů a pět bytových jednotek o celkové výměře cca 1300 m². Další prostory, které by bylo možné v budoucnu využít, jsou na půdě obou domů. Objekt v Palackého sadech je navíc podsklepený.

Petra Měšťanová, tisková mluvčí

Neznám historii těchto domů, hádám, že na náměstí už nějakou dobu stojí, nějakou dobu mají i majitele. A po celou tu dobu, celá léta, den po dni, hrozilo, že majitel ten průchod zavře a město by s tím nenadělo zloha nic. Do věcejška se městu nepodařilo s majitelem dohodnout věcné břemeno, kolik let se o to město pokoušelo, pět, deset, dvacet, třicet let? A nic, ani fuk? Ani výkup průchodu – jako komunikace – do majetku města? Opravdu selhaly všechny

Foto z materiálů pro ZM

možnosti, jak průchod zachovat? No z materiálů na zasedání zastupitelstva se to nedozvíme.

Zato si můžeme být zcela jisti, že se město stane překupníkem nemovitostí. Po úspěšném prodeji části nemovitostí na Zimním stadionu městu se nabídce vlastníků nemovitostí nevidím, a tak město pokračuje nákupem nemovitostí, které k ničemu nepotřebuje. Nehledě na to, že samo město neví co dělat s těmi, které vlastní a marně je prodává, jako U Honzíčka. Prý si město ponechá průchod a domy prodá. Nebo ne a najde pro ně využití. To je dárek současných zastupitelů těm budoucím, kteří budou muset najít řešení překupnictví nemovitostí.

MICHAELA ŠTASTNÁ

Zemřeli:

Pohřební služba Habich

22. 1. Miroslava Trnková, Vejprty, 49 let
23. 1. Alena Drábová, Písek, 92 let
24. 1. Marie Posnerová, Písek, 72 let
25. 1. Karel Meškán, Písek, 73 let
25. 1. Růžena Pirná, Písek, 82 let
25. 1. Jaroslav Dráb, Písek, 69 let
27. 1. JUDr. Jaroslav Staněk, Praha, 73 let
27. 1. Marie Lebedová, Varvažov, 68 let

27. 1. Kristýna Matějčková, Skály, 21 let
27. 1. Pavla Souchová, Písek, 84 let
27. 1. Lenka Kreslová, Libovice, 68 let
28. 1. Vasil Surduk, Písek, 72 let
29. 1. Jiřina Staňková, Oslov, 68 let
30. 1. Stanislav Procházká, Písek, 86 let
30. 1. Jan Soukup, Písek, 86 let
30. 1. Vlasta Kučerová, Čížová, 76 let
31. 1. Květa Šubrťová, Písek, 67 let
1. 2. Zdeňka Cibochová, Písek, 90 let
1. 2. Václav Uhlíř, Boudy, 91 let
2. 2. Marie Švamberská, Žďárské Chalupy, 88 let

2. 2. Zdeňka Průšová, Křenovice, 89 let
3. 2. Olga Absolonová, Písek, 88 let
3. 2. Vítězslav Klas, Protivín, 50 let
3. 2. Josef Pospíchal, Písek, 64 let
4. 2. Josef Šípek, Písek, 73 let
6. 2. František Sládek, Tálín, 77 let
7. 2. MUDr. Milan Bečka, Písek, 66 let

Pohřební služba AVE FENIX

- 25.1. Jan Jež, Písek, 73 let
25.1. Marie Myškovská, Písek, 85 let
29.1. Julie Tomešová, Mirovice, 98 let
3. 2. Miloslav Jíra, Protivín, 71 let
6. 2. Anna Jedličková, Písek, 96 let

Jakoukoli inzerci, poděkování, reklamní články, vzpomínky na zesnulé, vzkazy, nabídky aj. v tištěném Píseckém světě i na webu www.piseckysvet.cz domluvíte na tel. 607 777 993 nebo e-mailem: inzerce@piseckysvet.cz

POHŘEBNÍ SLUŽBA HABICH

Písek, Jeronýmova 312 Tel.: 382 213 541
Písek, Budějovická 436 Tel.: 382 224 477

MOBIL NONSTOP
606 627 983 • 602 553 056

e-mail: habich@habichps.cz
www.pohrebnisluzbapisek.cz

STÁLÁ SLUŽBA 24 hod. SOBOTY, NEDĚLE, SVÁTKY

Nejstarší a největší pohřební služba v Písku
48 let rodinné tradice v oboru pohřebnictví

Pohřební služba Ave Fenix s.r.o.

Písek, Harantova 415

IČO: 11642181, e-mail: avefenixps@seznam.cz,
web: www.psavenix.cz
Sídlo firmy: Šumavská 614/6 Česká Budějovice

Nonstop linka: 720 284 921

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejdříve doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádce, a ani v jednom z devíti čtvrců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

		6		9	4			
	2		7					8
4		3	2		5			
	6			5				4
		1		7	2			
	3		8				5	9
				2	4	7		3
3		9				5		
			5		3	4		

			2		9	5		1
2	6		5					
		1				9		
	4			1	6			
					8			7
						8	6	
		7						9
	8			2				3
9			4		6			

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA

SEDLÁČKOVA STEZKA je turistická cesta vedoucí podél řeky Otavy z Písku až na Zvíkov. Stezka v délce 25 km byla vybudována v letech 1924 – 1928 a je pojmenována po Augustu Sedláčkovi, profesorovi, historikovi a vášnivému turistovi z přelomu 19. a 20. století. Její severní část byla .../tajenka/.... zaplavená Orlickou přehradou, a tak byla stezka přeložena nad údolí.

Ze správných řešení zaslaných **DO ČTVRTKA 17. ÚNORA** vylosujeme dva výherce knížek z Albatrosu. Řešení pošlete mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo SMS: 704 369 155, nezapomeňte uvést jméno, adresu a svůj telefon!

POMŮCKA: EATON, ETEĚ, RAP, REVELL, XT	ŘÍMSKÁ BOHYNĚ ÚRODY	DOLINA		PODNĚT	ZN. BAR	ZKR. ATMO- SFÉRY (JEDNOTKY TLAKU)		BŮH BOHATSTVÍ (CHALD)	ŘÍMSKÝCH 1006	ANGL. NOREK	ROD OPIC		JEDNOTKA PRO- STORO- ÚHLU (ZKR)	NAŠE HEREČKA	ČESKÝ HEREC	ODČINIT SI TREST
PŘED- LOŽKA S 2. PÁDEM			SLOVEN. JENOM ANGL. HARFA				ŘÍMSKÝCH 4000					KRÁTKÝ KABÁT				
OHMATÁNÍ							NÁKLADNÍ AUTOMOBIL ŠVĚD. OBCHOD S NÁBYTKEM					DOKTOR SOCIALNĚ POLITICKÝCH VĚD Konec tajenky				
PEŘEJ				MALÉ DÍTĚ ANGL. MUŽSKÝ									ANGL. MAPA AUTO			
	OPĚT	ALKOHO- LICKÝ NÁPOJ ANGL. COKOLIV				SLEPIČÍ SLABIKA POSTAVA			HORSKÝ CELEK MORAVY PLOŠNÁ MÍRA							
Začátek tajenky										LÉKAŘ ANGL. DĚLKOVÁ MÍRA						
STARŠÍ VZTAŽNÉ ZÁJMENO			KAPKA NETEČNÝ PLYN					INIC. HERCE RODENA SPODEK NÁDOBY				OBRAZ SVATÝCH ČÍSLO				
PŘÍBUZNÝ				NÁZEV HLÁSKY R ŠPICE			PLENIT NEPŘÍTEL ROMŮ									
NIGERIJ- SKÉ SIDLO					ZKR. SVĚTOVÉ ORGANIZACE ČESNEKOVÁ POLEVKA				PRASKLÁ HUDEBNÍ ZN. PRO PIANISSIMO					PODZIMNÍ ODRŮDA TULIPANŮ	SLOV. JINÝ	
	PŘEDPOVĚD ASTROLOGA FOTBAL. KLUB V BUDAPEŠTI									VYHYNULÝ PŠTROS TEDY			SOLMI- ZAČNÍ SLABIKA ODBOBNÍK VE STATICE			
NETREFITI CÍL								PNEUMA- TIKA (ZAST.) NENA- TAHOVAT					VIDINA VE SPÁNKU UVRHNOUT			
ZKRATKA TELEVIZ- NÍHO ZPRAVO- DAJSTVÍ			KÓD TOKELAU ZKR. ZÁKLADNÍCH PROSTŘEDKŮ			PODPIS ANONYMA KYSELÁ POCHUTINA			DRAVÝ OZN. LETADEL HORNÍ VOLT							
KÓD KIRGIZIE				ZKR. REZNÁ OCEL SHAKE- SPEARŮV HRDINA			ANGL. BYVALÁ MANŽELKA SMYSLNÍ LIDÉ				OBREČET OTEC (KNIŽNĚ)					TU MÁŠ
	POHOVKA	SETINA ŽENSKÉ JMÉNO (15.12.)										AMERICKÝ PODNIKATEL VÝROBCE PLASTIK. MODELŮ				
ANGL. NEBO			DIVADELNÍ ÚTVAR LINKA DŮVĚRY (ZKRATKA)						PUKLINA INICIÁLY HERCE KORBE- LÁRE							
NEPRÁVĚ ZLATO (ŘÍDCE)					PERUÁN- SKÁ PLOŠNÁ MÍRA HALOGEN						MUŽSKÉ JMÉNO (26.10.) SLOVEN. POLNÍ MÍRA			SVALOVINA ZVÍRAT	MRHOLIT	
ODPOČI- NEK						PIPÁVAT NEJVYŠŠÍ KARTA								ZKR. MILIMETRU ČASOVÉ ÚDOBÍ		
ZN. MILIAM- PERU			SUROVÁ KYSELINA OLEJOVÁ NECHŤ						ANGL. ČERVENÝ KREVNÍ FAKTOR				SLOVENSKÝ ŽITO NACISTICKÉ JEDNOTKY			
LET. SPOL. AUSTRÁLIE				CENA AMER. FILMOVÉ AKADEMIE							POCHÁZE- JÍCÍ Z LOSOSŮ					
NADZEMNÍ ČÁST ROSTLINY				NÁŠ ARCHITEKT							LUSKÁNÍ					